

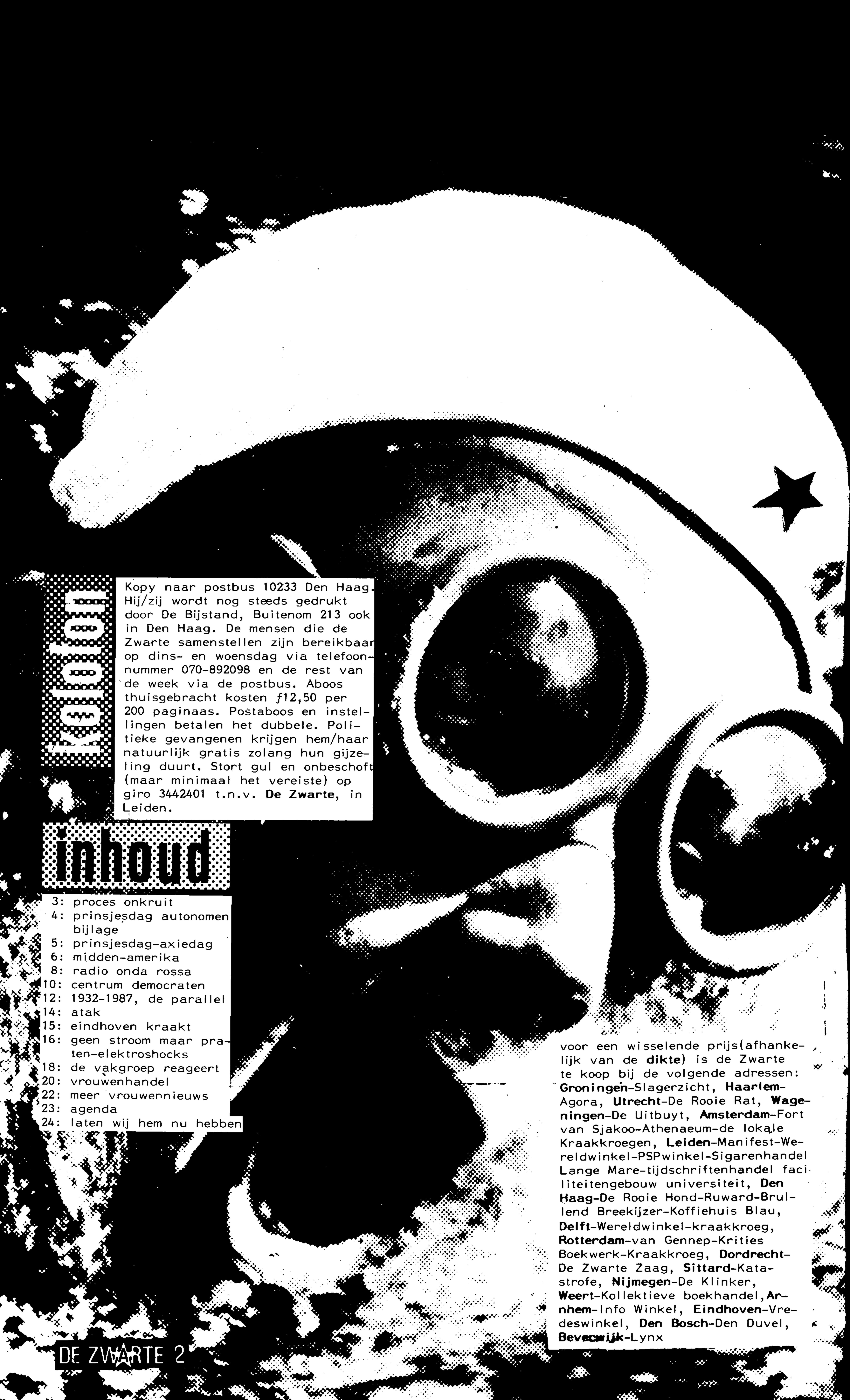
DE ZWARTE ^{nr.} 86

o.a.

- geen fascisten op straat *f* 1,75
- vrouwenhandel 18-9-'87
- ATAK
- Midden-Amerika

Kopy naar postbus 10233 Den Haag. Hij/zij wordt nog steeds gedrukt door De Bijstand, Buitenom 213 ook in Den Haag. De mensen die de Zwarte samenstellen zijn bereikbaar op dins- en woensdag via telefoonnummer 070-892098 en de rest van de week via de postbus. Aboos thuisgebracht kosten f12,50 per 200 paginaas. Postaboos en instellingen betalen het dubbele. Politieke gevangenen krijgen hem/haar natuurlijk gratis zolang hun gijzeling duurt. Stort gul en onbeschoft (maar minimaal het vereiste) op giro 3442401 t.n.v. De Zwarte, in Leiden.

inhoud

- 3: proces onkruit
- 4: prinsjesdag autonomen bijlage
- 5: prinsjesdag-axiedag
- 6: midden-amerika
- 8: radio onda rossa
- 10: centrum democraten
- 12: 1932-1987, de parallel
- 14: atak
- 15: eindhoven kraakt
- 16: geen stroom maar praten-elektroshocks
- 18: de vakgroep reageert
- 20: vrouwenhandel
- 22: meer vrouwennieuws
- 23: agenda
- 24: laten wij hem nu hebben

voor een wisselende prijs (afhankelijk van de dikte) is de Zwarte te koop bij de volgende adressen: **Groningen**-Slagerzicht, **Haarlem**-Agora, **Utrecht**-De Rooie Rat, **Wageningen**-De Uitbuyt, **Amsterdam**-Fort van Sjakoo-Athenaeum-de lokale Kraakkroegen, **Leiden**-Manifest-Wereldwinkel-PSPwinkel-Sigarendhandel Lange Mare-tijdschriftenhandel faciliteitengebouw universiteit, **Den Haag**-De Rooie Hond-Ruward-Brulend Breekijzer-Koffiehuis Blau, **Delft**-Wereldwinkel-kraakkroeg, **Rotterdam**-van Gennep-Krities Boekwerk-Kraakkroeg, **Dordrecht**-De Zwarte Zaag, **Sittard**-Katastrofe, **Nijmegen**-De Klinker, **Weert**-Kollektieve boekhandel, **Arnhem**-Info Winkel, **Eindhoven**-Vredeswinkel, **Den Bosch**-Den Duvel, **Bevecwijk**-Lynx

DENKWERELD VAN EEN ANDERE PLANEET

Wij zijn in de nacht van 16 op 17 mei opgepakt bij 't proberen geheimen openbaar te krijgen uit de NS-hoofddirectie-bunker te Maarsbergen. Wat zo langzamerhand bekend is werden we op heterdaad overvallen. Hierbij werden 7 mensen opgepakt, de rest wist te ontkomen. Geen papieren, dus, wel een plattegrond van de bunker. De 7 werden na 4 dagen vrijgelaten.

Dinsdag 15-9 moesten wij voorkomen bij de politierechter. Daarom hadden wij een aktie bedacht om 't geheel wat duidelijker te maken en onze principes te onderstrepen. Natuurlijk ook leuk dat het prinsjesdag was. Wij hadden bedacht om een directie-kamer in het NS-hoofdgebouw te bezetten om daar alsnog de geheime plannen omtrent civiele verdediging en oorlogsvoorbereiding op te eisen. De portier werd afgeleid door twee mensen. Voor ons bleven de drie toegangsdeuren gesloten. "Ik kom voor mevr. Blom", en open gingen de toegangsdeuren. Toen de portier eenmaal doorhad wat er gebeurde verschoot hij van kleur. Te laat...Wij waren al begonnen de trap te bestormen. Met de geelblauwe portier op onze hielen konden we de konferentiezaal nog net bereiken. Deuren barrikaderen bleek zinloos, er waren er teveel. Buiten werden er stencils uitgedeeld, binnen koffie. Verder hebben we onze eisen bekend gemaakt:

- stopzetting van elke oorlogsvoorbereiding of medeweking daaraan
- het intrekken van de aanklacht tegen ons

Uiteraard werd hieraan geen gehoor gegeven. Na er een uur gezeten te hebben werd ons drie keer gesommeerd het pand te verlaten door chef G. Hupkes (chef in- en externe betrekkingen). De journalisten mochten niet bij de sommatie en verdere handelingen aanwezig zijn omdat ze dan gelijkgesteld werden met hen die het gebouw bezetten. Een uiterst ongebruikelijke manier van doen, hoezo persvrijheid? Een freelance fotograaf gaf hieraan geen gehoor en werd met ons afgevoerd door massaal aanwezige politie en SPOPO's (spoorwagsmeris). Op naar Fort Horsefield onder verdenking van lokaalvredebreuk en het geen gehoor geven aan vordering, werden we vastgehouden. Helaas niet lang genoeg om naar de rechtzaal te worden gebracht (bij fouillering hadden ze bij eenieder volgens plan onze dagvaarding gevonden). Ongeveer een uur voor ons proces werden we vrijgelaten.

Uit sympathie-betuiging met ons voorkomen waren de nacht ervoor treinen beklad met antimilitaristische leuzen. Rond 12 uur 's middags gingen op 4 plaatsen aan de oosterspoorbaan de spoorbomen dicht. Wat voor chaos zorgde in de stad. Dit alles onder de leus: geen man, geen vrouw, geen rail voor 't leger. Wij vonden dit een schitterend idee als ondersteuning. Wij hebben deze sympathie-betuiging in de rechtzaal als slotwoord voorgelezen.

Er waren op de 'rechtzitting' veel mensen afgekomen. De zaal zat helemaal vol, gelukkig mocht iedereen naar binnen. Alle 7 konden we uitgebreid onze denkbeelden omtrent het doen van de aktie uiteenzetten. Elk van ons had zijn/haar eigen visie op papier gezet en kon dit voordragen. Verder waren er 2 getuige-deskundigen. De 1e ging in op het veranderende idee in de NAVO; het idee van de eerste klap uitdelen. Dit werd gekoppeld aan de nu bezig zijnde oefening Reforeger/Certain Strike. De gevaren van een steeds dichterbij komende oorlog.

De 2e getuige-deskundige ging in op de rol van de civiele verdediging in de maatschappij. Het idee dat CV niet voor de mensen is maar juist in dienst staat van het beter kunnen functioneren van de oorlogsvoering. De O van J vond ons ideële principes hebben. Echter vond ze ook dat aan elk principe een prijskaartje hangt, wat we dan maar apart moesten afrekenen; ze eiste 2 maanden. Ze zei ook de zaak alleen maar te zien als een strafzaak wegens inbraak en dat had niets met CV te maken. Advokaat Kees Korvinus vond dat elke beslissing die de rechter nam een politieke beslissing zou zijn: er is nooit een neutraal oordeel.

De politierechter trok zich weinig aan van het pleidooi. "De motieven van de verdachten geven blijk van een zekere nobelheid, maar ze komen uit een andere denkwereld dan de onze". Zijn opruimings-uitverkoop was 6 weken

Heel leuk dat er zoveel mensen ons geholpen hebben en akties er omheen gedaan en aanwezig waren.

LOCO PRINCE DISKO GRATUIT

nobelheidsprijskaartje: 6 weken

Prinsjesdag is de dag waarop een "nieuw" beleid van de regering gepresenteerd wordt. We zien verdergaande kortingen op koninklijke wijze gepresenteerd worden.

Wij hebben wel iets anders in ons hoofd en willen van de gelegenheid gebruik maken om te laten zien dat wij totaal iets anders willen. Autonomie (of zelfbeschikking) voor iedereen. Dat betekent dat iedereen zelf kan beslissen over alle aspecten van het leven. Mensen zijn zelf in staat hun leven samen met dat van anderen te regelen.

Samen omdat je vrij wilt zijn zonder de vrijheid van anderen te beperken. Het betekent dat er geen regering of wat dan ook nodig is. Mensen kunnen dan zelf kiezen voor schone energie, onvergiftigd eten, leefbare woonomstandigheden en normale menselijke verhoudingen. Dit wordt allemaal onmogelijk gemaakt door het systeem; de staat. De staat zorgt ervoor dat de economie blijft draaien. Alle maatregelen die worden verkocht als voordelig voor het volk, zijn alleen voordelen voor het bedrijfsleven. Zolang de bedrijven draaien en over de rug van andere mensen zich blijven verrijken, blijven wij de armen en hebben niks te zeggen. Elke beslissing van de staat is een beslissing van het bedrijfsleven. Kijk maar Shell in Z-Afrika. Zonder bedrijven als Shell was Botha allang uit het zadel gewipt door de onderdrukte zwarte bevolking. Bedrijven met grote winsten hebben grip op het totale leven, van energie tot medicijnen of privé klinieken. Deze grootschaligheid is in feite een onderdrukkingsmechanisme waarbij iemand altijd van een groter geheel afhankelijk is. Als je al iets te zeggen hebt is dat toch maar een klein schakeltje binnen hun systeem. Een groot geheel als Unilever dat zichzelf in stand houdt en verrijkt, doet dit o.a. over de rug van de derde wereld, produkten die daar als voedsel dienen, worden hier verwerkt tot veevoer, omdat dat beter verdient, en tegelijkertijd worden nutteloze luxe-produkten gedumpt in de derde wereld. Als we geen vlees zouden eten kunne mensen de landbouwprodukten gewoon als eigen voedsel gebruiken. Ze zouden dan niet afhankelijk zijn van het "rijke" westen dat vleesproductie onontbeerlijk vindt. Kleinschaligheid is de enige manier om dingen zonder machtsverhoudingen onder de mensen goed te regelen. Met een aantal mensen iets opbouwen, onderhouden en draaiende houden, zelf nadenken waarom iets "moet" gebeuren zonder onnodig produktie (lopende band) werk. Toch wordt het altijd onmogelijk gemaakt om zelf iets op te bouwen. Alles is nog in handen van de grote bedrijven, landbouwgrond wordt door boeren gebruikt die hele steden moeten voorzien. Als je zelf iets opbouwt met menselijke levensomstandigheden wordt het door de staatsterreur van politie en het leger in elkaar getrapt. Je moet op hun manier leven, hun produkten kopen en naar hun televisies kijken. Laat ze oprotten met hun geld en hun spullen. Alles is van iedereen. Wij vechten tegen dat systeem, tegen de staat op alle manieren.

Wij verdedigen onze vrijplaatsen, maar vechten voor nieuwe, met als doel de totale overname van alles door de mensen zelf. Wij willen dingen opbouwen en tegelijk strijden tegen onderdrukking. Wij strijden met andere groepen, zoals de anti-nukleaire beweging, hoewel wij niet alleen de kernwapens en kerncentrales weg willen hebben, maar het hele systeem, omdat alles met elkaar te maken heeft. Kernwapens zijn beschermers van de fabrieken en kernenergie moet de fabrieken van stroom voorzien. Een revolutie zou de manier zijn om alle systemen omver te werpen en af te schaffen, de macht aanvallen en de nek omdraaien. Maar je kan pas van revolutie en revolutionaire strijd spreken als mensen bewust worden van de dingen die om hen heen fout gaan. En als ze zien dat ze alles zelf kunnen, dat het geen zin heeft om te werken om de zakken van de bazen van het bedrijfsleven te vullen. Werk of arbeid is iets van de mensen zelf, geen opgelegd slavenprincipe. Een omverwerping van het systeem gaat alleen als die omverwerping iedereen aangaat. Plunderen en rellen zijn slechts middelen om iets duidelijk te maken en om eindelijk iets terug te pakken. Sabotage en vernieling kunnen een sterk effect op andere mensen hebben. Maar pas als deze dingen massaal worden toegepast kan de staat werkelijk worden aangetast. Toch is er in zekere mate een graad van autonomie bereikt. Door ideeën ten uitvoer te brengen. Kraken betekent dat mensen zelf hun huis nemen, dit op hun eigen manier onderhouden, verbouwen en verwarmen, een soort vrijplaats waar andere levensvoorwaarden kunnen gelden. Vrije bladen en vrije radio's zijn ook autonome middelen, die helaas nog alleen onszelf bereiken. Daar moet verandering in komen. Konsumptie is een middel van dit systeem om mensen te verdoven met dingen die mensen niet nodig hebben. Er wordt een behoefte gekweekt zodat er meer dingen geproduceerd kunnen worden om op de al bijna uitgeputte markt te gooien. Konsumptie is een begrip dat bij overproduktie hoort. Er is altijd nog de 3e wereld als afvalbak. Wij willen niet verbruiken om iets in stand te houden. Wij willen gebruiken wat we nodig hebben. Konsumenten alleen om te eten en te leven. Bovendien kunnen veel meer dingen kollektief gebruikt worden. Inhoud van je eigen leven is politiek. De manier waarop mensen met elkaar omgaan is politiek. We moeten binnen onszelf vrouw-man-verhoudingen veranderen. Die verhoudingen die door het systeem in stand worden gehouden om er een voordeel uit te slaan. Om de topmannen hun positie te laten behouden. Die dingen moeten wij omverwerpen met onze eigen ideeën.

VERKLARING

In de nacht van 15 op 16 September hebben we het arbeidsburo in Leiden aangepakt. 15 September komt de koningin namens de regering verkondigen wat er nu weer kapot wordt gemaakt.. Niet dat deze gebeurtenis op zich interessant is. De vernietiging zien we dagelijks. De dode kinderen van Soweto, de uitroeing van autochtone bevolkingen, de milieuvernietiging, het exploiteren van de honger en armoede in de zgn. "Derde wereld", de militarisering van de samenleving, de onderdrukking van alles en iedereen die niet voldoet aan de hetero-sexuele, blanke, mannelijke norm, dit alles zijn geen uitwassen van een siesteem, maar de logiese gevolgen van een siesteem dat is gebaseerd op de uitbuiting van mensen, dieren en het milieu. Samen met het onderwijs, kerkelijke instellingen, de korporatistische instellingen zoals de SER en de Stichting van de Arbeid, en de sprookjes en leugens over de "demokratie en vrije waarden ne normen van de westerse wereld" is het arbeidsburo een van de hersenspoelende instrumenten die deze op vernietiging gebaseerde maatschappij soepel laat functioneren.

Maar Verzet is mogelijk, en verzet is nodig. Ieder mens kan zich verzetten. Het huidige siesteem is niet te overtuigen met woorden alleen. Het kapitalistische siesteem is machtig, maar niet onverslaanbaar. De onderlinge solidariteit, de verbondenheid en de gezamenlijke strijd van de onderdrukten en de slachtoffers is krachtig genoeg om de vernietiging tegen te gaan. Laten we daaraan werken!

Autonome Cellen, 16-9-87

Hoi,

Wij hebben met een stel mensen op prinsjesdag-Axiedag '87 de 'vakature'bank van Arbeidsburo in denbosch 'overvallen'. De buitgemaakte banen hebben wij tijdens een openluchtmanifestatie uitgedeeld aan het langskomende publiek.

WAAROM DEZE AKTIE ?

Met het uitdelen van zogenaamde vakatures op Prinsjesdag-Aktiedag willen we het 'beleid' aan de kaak stellen van de landelijke en de lokale Bossche overheid op het gebied van werkgelegenheid (arbeid en inkomen).

**een toenemende repressie op mensen die geen baan willen (zoals de sollicitatieplicht en bijbehorende strafkortingen);

**geen banen voor mensen die graag zouden werken. In den bosch is het werkgelegenheidsbeleid niet afgestemd op de wensen van de eigen bevolking. Voor hogerbetaalde banen moeten mensen van buiten den bosch komen. B&W van den bosch zien op die manier het aanzien van de stad opgekrikt. Voor hogerbetaalden moeten er duurdere woningen komen, voorzieningen als concertgebouw, hotel en 'yuppiewinkels'. Terwijl er juist vraag is naar betaalbare huisvesting.

**den bosch neemt het voortouw met een jeugdwerk-garantieplan; met een 'loon' onder het minimum mag je 'werkervaring' opdoen. Een zelfstandig bestaan zit er niet in: doordat het 'loon' meer op een fooi lijkt is een aanvullende uitkering noodzakelijk. De afhankelijkheid van de sociale dienst (en bijbehorende repressie) blijft bestaan. Ook ouderen zullen in soortgelijke plannen betrokken worden.

**Door allerlei truuks worden de werkloosheidscijfers kunstmatig laag gehouden;

**het arbeidsburo bemiddelt alleen nog maar voor de kansrijken; zij die snel een baan zullen kunnen vinden. De prestatiegerichte arbeidsbemiddeling laat kansarmen en kanslozen verrekken in een toestand van steeds lagere uitkeringen en steeds hogere lasten (wonen, gezondheidszorg, openbaar vervoer, belastingen, levensonderhoud);

**voor 15- en 16-jarigen wordt het minimumloon afgeschaft en dat van diegenen tot 25 jaar wordt drastisch verlaagd;

**een sterke toename van flexibele arbeidskontrakten: je mag bij de telefoon (als je die tenminste nog kan betalen) zitten wachten

tot je baas je belt dat hij je nodig heeft. De wachttijden krijg je niet betaald;

**bijstandsmoeders zullen in de nabije toekomst weer met sollicitatieplicht gekonfronteerd worden: een plicht om te solliciteren naar banen die er helemaal niet zijn! Bijstandsmoeders die willen studeren wordt dit onmogelijk gemaakt omdat ze uit de uitkering gegooid worden. Vrouwen hebben in het algemeen weinig kansen: met name buitenlandse/migranten-vrouwen kunnen het wel vergeten;

**in den bosch was er 25.000 gulden over van de pot emancipatiegelden. Omdat arbeid in het algemeen als 'leitmotiv' geldt worden die gelden besteed aan vrouwen en arbeid en niet aan die projekten waarvoor ze bedoeld waren;

**als het aan Tetteroo lag (wethouder sociale zaken van de Partij van de ARBEID), dan zou al het welzijnsgeld in arbeidsprojekten ten voordele van het bedrijfsleven gestopt worden;

**hogere ambtenaren kunnen alweer op een behoorlijke salarisverhoging rekenen. De 'beloning' voor de lagere ambtenaren daalt, net zoals de lonen van trendvolgers en gekoppelde uitkeringen.

Zo is het aantal voorbeelden van landelijk en plaatselijk wanbeleid nog met grote lijsten aan te vullen. Ook vandaag -Prinsjesdag- zullen er weer veel maatregelen bekend worden gemaakt die grote delen van de bevolking verder in de ellende storten. Het 'no-nonsense' beleid van Lubbers en consorten (CDA & VVD) wordt in den bosch dankbaar vertaald door het 'no-nonsense' beleid van het CDA-PvdA-college. Van oppositie, zowel in den haag, tweede kamer, als in den bosch, gemeenteraad, is niet of nauwelijks sprake. Verzet vanuit de bevolking is meer dan noodzakelijk. Verzet je tegen banen die je niet wil, eis het werk dat je wel wil.

Verzet je tegen verhoging van woonlasten, verzet je tegen verlagingen van lonen en uitkeringen !!

VERZET je tegen de a-sociale plannen uit den haag en den bosch.

BEGIN VANDAAG !!

PRINSJESDAG AKTIEDAG !!

STRAAT!
kanspolitiek

esquipulas 2.

Verklaring van het FLMN over de vergadering van de Midden-Amerikaanse presidenten. Esquipulas 2.

Het algemeen kommando van het FLMN maakt met betrekking tot de recente bijeenkomst van de Midden-Amerikaanse presidenten in Guatemala het volgende bekend:

1. De krachten die werken in de richting van een werkelijke en rechtvaardige vrede in onze regio hebben wij altijd positief benaderd.

2. Het bereikte akkoord in Guatemala betekent een politieke overwinning van de Sandinistische volks-revolutie en onderstreept haar legitimiteit, wat een erkenning betekent van het zelfbeschikkingsrecht van het volk in Nicaragua. En meer concreet is het een erkenning van haar recht een democratische volks-revolutie tot stand te brengen op de manier zoals onze volken die nastreven.

Reagan en zijn vazallen heeft gedurende 8 jaar geprobeerd de sandinistische volks-revolutie te dwarsbomen, waarmee hij het moedige volk van Nicaragua grote offers oplegde, en vernietiging en dood.

En al heeft het akkoord van Guatemala op zich niet de kracht de ingehuurde agressie tegen te houden, voor deze machtige interventionistische politiek van de Noord-Amerikaanse regering betekent het ongetwijfeld een nederlaag, en een tegenslag die de mogelijkheid om van het Kongres geld te krijgen voor de Contra's vermindert.

3. Het akkoord van Guatemala is een logisch vervolg van de enorme verzwakking van de Reagan politiek in Midden-Amerika. Strategisch gezien heeft het volk van Nicaragua de somozistische huurlingen verslagen. In El Salvador heeft men de revolutionaire proces aangevoerd door het FLMN niet kunnen tegenhouden ondanks het binnenstromen van zo'n 3000 miljoen dollar uit de V.S. voor de contra-insurgentieoorlog. De konsekwentie van een en ander is, dat de twee belangrijkste tegenkrachten in de regio, die op de hand

zijn van Reagan, m.n. de regering Napoleon Duarte en de somozistische huurlingen een enorme ontmoediging te incasseren krijgen en nauwelijks zicht op overlevingskansen. En het zijn de volken van Nicaragua en El Salvador die door hun opoffering en met hun bloed dit belangrijke resultaat bereikt hebben

4. Napoleon Duarte zag zich genoodzaakt akkoord te gaan met het verdrag van Guatemala vanwege de enorme politieke en militaire zwakte van zijn regering, gekonfronteerd met een land ondergedompeld in de grootste economische, politieke en sociale crisis in haar geschiedenis. Napoleon Duarte probeert in tijden van penibele zwakte het FMLN te isoleren en uit te schakelen met een eenvoudige diplomatieke manoeuvre, maar noch zijn troepen noch zijn politieke spelletjes slagen daar ooit in, noch de kolossale militaire en politieke steun van V.S.

5. De regering van Duarte is niet in staat een werkelijk proces van landelijke democratisering op gang te brengen. Het kan de arbeidsconflicten niet oplossen, het leger niet controleren, want dat is verantwoordelijk voor de dood van 60.000 medebewoners en voor grove schendingen van de mensenrechten en heeft de nationale souvereiniteit zwaar gehavend. Ter behoeve van de democratie, van de nationale onafhankelijkheid, en van de vrede is in El Salvador een regering van nationale concensus noodzakelijk.

6. Het FMLN is een beweging die in heel het land geworteld is, daar is zijn achterhoede in de vorm van massale steun van de bevolking. De vijand weet dat maar heeft zijn eigen politieke lijn, waaruit volgt dat er in El Salvador duidelijk tweërlei politieke en militaire machten bestaan.

Onze kracht berust bij het volk, en wij voelen ons niet aangesproken noch afhankelijk van externe hulp. Wij houden vol dat de eigenlijke kracht van het FMLN in de kracht van het volk zijn wortels heeft, en zodoende vertegenwoordigt het FMLN de belangen van het volk en garandeert het de

voortgang tot de overwinning. Daartegenover zijn de Contra's voor Nicaragua een instrument dat in het buitenland is opgericht door de Reagan-regering om het volk aan te vallen en de Nicaraguaanse revolutie te destabiliseren. Zij hebben hun achterhoede in Honduras die is opgericht, gefinancierd en geleid door de Noord-Amerikaanse regering tegen de wil van de Hondurese bevolking, zodat ze niet kan bestaan zonder hulp van buiten. Het is daarom absoluut in strijd met de werkelijkheid en absoluut onacceptabel om een overeenkomst te suggereren of een parallel tussen het FMLN en de Nicaraguaanse Contra's.

7. De voornaamste factoren van het konflikt in Centraal Amerika zijn enerzijds de diepe sociale onrechtvaardigheden, en anderzijds de imperialistische interventies van de V.S. met zij bases van huurlingen en troepen in Honduras, die Nicaragua rechtstreeks aanvallen en die in El Salvador een marionetten regering in het zadel houden en een contra-insurgentieoorlog tegen het Salvadoraanse volk voeren. Zolang deze imperialistische interventie voortduurt, zijn onze volken gedwongen met de strijd door te gaan tot die interventies totaal zijn uitgeschakeld, want anders is er geen werkelijke, rechtvaardige en blijvende vrede mogelijk. De strijd van het Nicaraguaanse volk tegen de contra's, de strijd die het Salvadoraanse volk voert en die andere zuster-volkeren op die manier voeren, zijn de fundamentele krachten om de vrede te veroveren, en zij moeten daarom hun inspanningen verdubbelen. De overeenkomst van Guatemala zal geen effect hebben, en zal geen vrede brengen, als de interventie en de agressie van de V.S. in centraal-amerika niet ophouden. Wie op het moment in feite gedagvaard wordt is de regering Reagan, en deze heeft na kennisname

van het akkoord van de presidenten verklaard, dat hij de hulp aan de contra's voort zou zetten. Ook de kopstukken van de contra's verklaarden dat zij met de agressie verder zouden gaan. Daarom houdt iedere steun aan het akkoord de eis in dat de V.S. onmiddellijk stoppen met hun interven-

tie en agressie in centraal-amerika. Dat is feitelijk en moreel en politiek de minimale konsekwentie, die het streven naar vrede in onze regio vereist. Vrede eisen zonder dat de V.S. interventie ophoudt komt erop neer dat aan de volken onderwerping, vernedering en offering aan het imperialisme gevraagd wordt.

8. Het FMLN beschouwt het akkoord van Guatemala als een kader dat de voortzetting van

de dialoog in ons land kan bevorderen.

De dialoog begon in 1984 in la Palma en werd in hetzelfde jaar in november voortgezet in Ayagualo. In beide sessies werd overgekomen aan de dialoog vervolg te geven maar onder condities. Daarna bewerkte het FMLN via acties, dat de regering zich verplicht zag een gesprek te organiseren waarin belangrijke besluiten werden genomen, zoals de evacuatie van oorlogsinvaliden. Verschillende resoluties van de algemene vergadering van de Verenigde Naties, van de Movimiento de Países no Alineados, alsmede verklaringen van regeringen en politieke organisaties, erkenden en ondersteunden de dialoog tussen de FDR-FMLN en de regering in El Salvador.

De wereld weet, dat de regering van Duarte verantwoordelijk is voor het feit dat de dialoog onderbroken en gestopt is. De dialoog moet worden voortgezet op basis van dezelfde uitgangspunten als waarop zij werd aangegaan en nationale en internationale erkenning kreeg. Dienovereenkomstig verklaren wij ons bereid om meteen de dialoog aan te gaan met de regering van José Napoleon Duarte, zij het in of buiten het land, publiek of besloten, met een agenda die thema's omvat zoals: het aan beide stoppen met de aanvoer en bevoorrading van buiten, staken van de gevechten, onderhandeling over tenminste de 18 punten betreffende de humanisering en de economische politieke en sociale reductie van de oorlogsdruk, die wij in mei voorstelden en waarop wij nog steeds geen antwoord ontvingen. Wij zullen aan de regering een voorstel doen toekeomen dat de hervatting van de dialoog kan bespoedigen.

9. Het is onredelijk om zoals Duarte doet, met het akkoord van Guatemala in de hand condities te stellen om zo de dialoog te kunnen ontlopen. Dit akkoord is geïnspireerd door het streven naar vrede en zodanig dat geen tegenspraak ontstaat met de specifieke omstandigheden waarin het konflikt en vredesstreven in elk van de landen afzonderlijk zich ontwikkelen, want anders kan de vrede niet bereikt worden. De wil om de dialoog voort te zetten in

goed vertrouwen hebben wij Duarte nog niet in praktijk zien brengen. Zij hebben geen antwoord gegeven op de 18 punten. In tegendeel, getuige de voortzetting van de bombardementen op de burgerbevolking, de verdwijningen, de gevangennemen zonder rechtsgang, en de moorden. Zij antwoorden met anti-opstandsbataljons om de stakingen van de arbeiders te breken, met de opdracht ziekenhuizen en vakbondsgebouwen aan te vallen en bommen te plaatsen in lokalen van humanitaire organisaties, handhaven de gedwongen rekrutering, dwingen de arbeiders de oorlog te betalen in de vorm van hongerlonen, minimale concessies en onderdrukking. Zij handhaven een rechtssysteem, dat arbeiders vervolgt en gevangen zet omdat ze de corruptie aanklagen of legitieme eisen naar voren brengen maar geen rechtspreekt waar het de moordenaars van Mgr. Romero betreft, of de militaire die talloze moordpartijen en andere misdaden tegen de bevolking hebben begaan.

10. Het FMLN maakt voor de publieke opinie in de wereld bekend, dat de regering van Duarte van Reagan meer en betere helikopters zal krijgen, meer bommen, meer infanterie-wapens en meer miljoenen dollars. Dat alles heeft Reagan al beloofd, en ook heeft hij opdracht gegeven tot het houden van nieuwe militaire manouvres aan beide zijden van de grens van El Salvador met Honduras, aan welke oefeningen noord-amerikaanse, hondurese en salvadoraanse militairen zullen deelnemen. Op die manier blokkeert Reagan het vredesstreven in centraal-amerika, door het Hondurese leger te pressen zich te mengen in de strijd tegen het FMLN, en door de regering en het opperbevel van het leger in El Salvador te manipuleren.

11. Wij roepen heel onze bevolking op om van Duarte te eisen: algemene amnestie voor alle mensen die om politieke redenen gevangen zitten of verdwenen zijn; respect voor de vrijheid en het recht van de arbeiders om zich te organiseren en voor hun belangen te vechten; te eisen dat de dialoog met het FMLN weer wordt aangegaan; en op te houden met de repressie van en aanslagen op vakbondsmensen

Wij doen een beroep op de hele Salvadoraanse bevolking om haar politieke strijd te verdiepen, en haar vakbonds- en haar gewapende strijd. Wij roepen op tot de geïntegreerde en intensieve revolutionaire strijd zolang de situatie niet verandert, zolang voor het bereiken van de vrede het middel van de dialoog en de politieke onderhandelingen niet geaccepteerd wordt.

Wij roepen heel ons volk op en onze medestrijders zich te verzetten tegen het escaleren van de contra-insurgentie oorlog in ons land, die door Reagan wordt opgedrongen. Wij roepen hen op de vooruitgang voort te zetten om zo de

weg naar de vrede mogelijk te maken.

12. Het FMLN doet ook een beroep op alle volken van latijns-amerika en van de wereld, op alle regeringen, internationale politieke krachten en organisaties die vrede wensen, een beroep om de werkelijke situatie in ons land te begrijpen, en om invloed uit te oefenen op de regering Reagan dat zij ophoudt en met hun politiek van oorlogsescalatie in El Salvador; en dat zij invloed uitoefenen op de regering Duarte om te accepteren dat de dialoog en de onderhandelingen weer opgepakt worden, en dat daarmee doorgedaan wordt tot er akkoorden bereikt worden die een rechtvaardige vrede brengen, een vrede die het Salvadoraanse volk verlangt, eist en verdient.

EL SALVADOR, 11 augustus 87

Steungroep Radio Farabundo Marti
Papenhulst 26

5211 LC Den Bosch

DE ZWARTE 7

RADIO ONDA ROSSA

IN DE VERDRUKKING

Op 1 juli '87 heeft het Vatikaan zich vier nieuwe radiofrequenties toegeëigend in Rome. Dit ten koste van evenzoveel 'vrije radio's'; Radio Roma en Rete 105 (beide kommercieel), Radio Radicale (van de Partito Radicale) en Radio Onda Rossa (al tien jaar lang de stem van de Romeinse tegenbeweging), die op deze manier simpelweg uit de ether verdreven zijn.

Voor wat betreft de eerste drie radio's kan je nog denken aan noodlot of mysterieuze goddelijke planning, maar voor Radio Onda Rossa is het verhaal pijnlijk duidelijk.

Radio Onda Rossa is in juni '77 opgezet als autonome kommunistische zender met als doel het doorbreken van het informatie-monopolie van de massa-media. De studio's stonden en staan open voor de verschillende richtingen binnen de beweging. In deze roerige jaren '70 vormde de radio voor velen een belangrijk oriëntatiepunt:

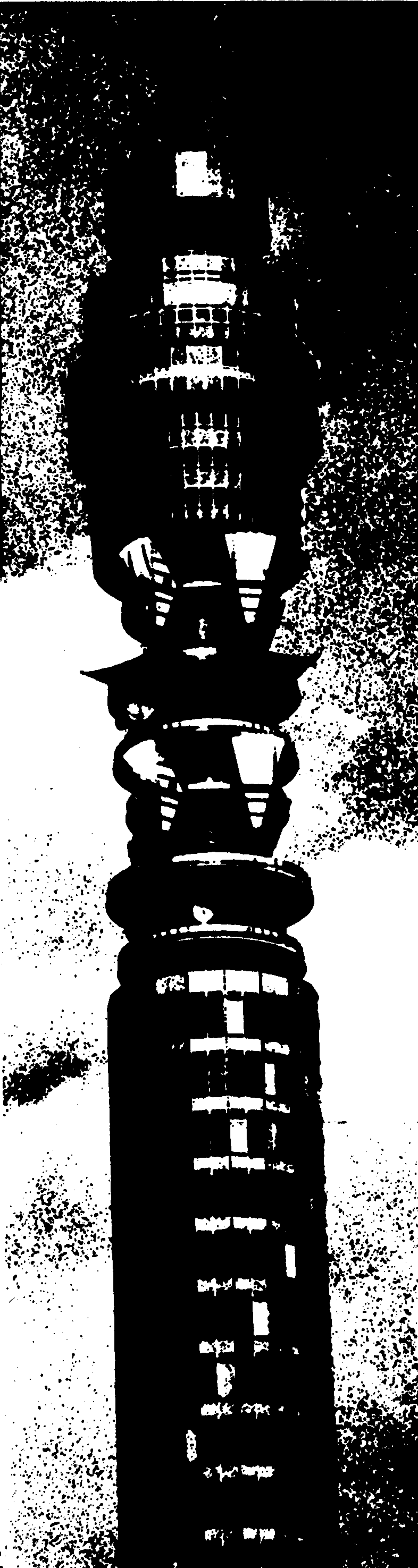
*voor de opkomende vrouwenbeweging was de radio een instrument voor discussies met honderden live uitgezonden telefoongesprekken, getuigenissen van een feministische subjektiviteit die gevangen gehouden wordt in opgelegde rollen en binnen de huishoudens.

*informatie met rubrieken over seksualiteit en 'kontro-psycho-analyse'. De radio klaagde de illegale aborteurs aan die tegen een wet voor vrije, gratis en veilige abortus waren omdat ze liever klandestiene abortussen deden in veel te dure klinieken tegen een beloning van duizenden guldens. D'r waren verslagen over een bezetting door feministische kameraden van een polikliniek die daar illegale abortussen volgens de Karman-methode uitvoerden.

*de radio steunde ook de coördinatie van acties op de scholen in Rome. Het belang lag daarbij ook in de direkt uitgezonden discussies tussen leerlingen en leraren over gegarandeerde overgang voor iedereen, over

inspraakstructuren, over de massa-scholen zonder enige kwaliteit die dienden als parkeerplaats voor jongeren in afwachting van werkloosheid.

*naast oproepen om de bouwplaats van de toen nieuw te bouwen kerncentrale van Montalto di Castro te blokkeren besteedde

de radio ook aandacht aan de situatie van de kraakpanden in de wijk San Basilio, waar Fabrizio Ceruso op de barricades dodelijk werd getroffen door een politiekogel. Ook de militant anti-fascistische acties kregen hun bekendheid door de radio.

Toen braken de jaren van de inquisitie aan, waarin zelfs de ideeën onder beschuldiging werden gesteld en waarin wij als terroristen werden bestempeld. Wij, die altijd al werden geterroriseerd door het spook van de werkloosheid (wat in Italië zonder uitkering afhankelijkheid van familie of jatten betekent, noot vd vert.), door slecht betaald zwart werk, door dreiging van ontslag, door te hoge huren, door woningnood, door de dood veroorzaakt door onveilig werk, door klandestiene abortussen met de dood als gevolg, door de scholen zonder onderwijs, door de bommen van de fascist.

Juist óns hebben ze in de bajes gegooid onder het voorwendsel van "subversie tegen de machten van de staat".

Zo werd ook Radio Onda Rossa gesloten en de medewerker*s gevangen gezet om later weer vrijgelaten te worden omdat de aanklacht (opruiing) ongegrond was en een aanslag vormde op de vrijheid van meningsuiting. In die tijd weerspiegelde de radio zoals altijd de beweging, haar wil tot verzet en de hardheid van de repressieve aanvallen.

Zoals in de zomer van '83, toen de radio het slachtoffer was van een bomaanslag, gepleegd door de israeliese geheime dienst, omdat de radio duidelijk en krachtig de veroordeling van de massamoord in de palestijnse kampen Sabra en Chatilla verwoordde en kollekties en mediese hulp voor de slachtoffers organiseerde.

Op dit moment weerspiegelt de radio de wederopleving van het verzet. Er zijn 31 vaste wekelijkse rubrieken die worden verzorgd door autonome, anti-parlementaire, politieke, kulturele en jongerengroepen. De radio speelt een essentiële rol in het verspreiden van berichten en informatie over de 11 gekraakte 'centri sociali' die er nu in Rome zijn, net als over de nieuw opgekomen scholieren- en studentenbeweging, geeft ruimte aan de basiskomitees van leraren.

Bovendien is er een wekelijkse uitzending over de Europese bewegingen, een uitzending van de anarchistische groepen, eentje over de situatie binnen de gevangenis- en met informatie over nieuwe rechtsprocedures, over de "dissociazione", met procesverslagen enz. Er is een wekelijkse uitzending over gezondheid, verzorgd door kameraden die in het ziekenhuis werken, een uitzending van een groep flikkers die een levendig debat zijn begonnen over aids, compleet met medische experts. Er is een wekelijkse programma over Midden-Amerika, waarmee een levendige uitwisseling van berichten bestaat; zo worden er ook rechtstreekse telefoontjes vanuit Managua uitgezonden met oproepen voor inzamelingsacties van geld en materialen. Ook is er een wekelijkse uitzending over Zuid-Afrika met life-interviews met leden van het PAC en ANC en met kameraden die in Zuid-Afrika de absurditeit hebben doorleefd van het hebben van een blanke huid, maar je zwart voelen, net zoals we hier, in onze metropolen 'zwart' zijn. Verder zijn er diverse muziekprogramma's die in zelfbeheer geproduceerd materiaal laten horen, en programma's die een kritiek geven op de Cultuur als spektakel, verder film, teater, tentoonstellingen en performances behandelen en tegen-informatie geven over eigen kunstuitingen in zelfbeheer.

Met dit alles en verder nog het commentaar op de dagelijkse gebeurtenissen, het voorlezen van berichten en communiees voor en uit de beweging én met de landelijke contacten met andere bewegingsradio's probeert Onda Rossa haar luisteraars informatie te geven buiten de dagelijkse hersenspoeling van de massamedia om. Onda Rossa weigert elke vorm van kommercialisering en steunt uitsluitend op giften van de kameraden en andere luisteraars*. Met haar kleine antenne van 2000 watt heeft ROR altijd moeten vechten tegen diegenen die haar uit de ether wilden drukken, en nu komt Radio Vaticana gewapend met een wet om ROR weg te drukken, om haar bereik te reduceren tot nul, om uiteindelijk een eind te maken aan haar bestaan met behulp van een besluit van de priesters om in elke parochie minizenders te plaatsen om zo het bereik van het Vaticaan nog groter te maken (wat volkomen illegaal is).

Maar deze aanval van het Vaticaan is niet de enige aanval op de vrijheid van informatie. Onda Rossa strijdt al tijden in de AELL (vereniging van regionale vrije zenders) tegen het Normalisatieproces, dat als doel heeft het aantal vrije Romeinse radio's van de honderden die er nu zijn in te perken tot pakweg zeven.

Tegen deze poging van het Vaticaan om ROR uit de lucht te halen, die doet denken aan de fascistische censuur, was er op 1 juli een woedende demo van de AELL in San Lorenzo, de wijk waar de radio zit. Eigendommen van de kerk langs de route waren doelwit.

Om het gezamenlijke protest van de Romeinse zenders uit te drukken, hebben alle radio's een dag lang hetzelfde programma hier tegen uitgezonden.

ROR heeft in het centrum van Roma een radio-tent neergezet, haar studios naar de straat verplaatst

Maar het is duidelijk dat dit alles niet genoeg is om de macht van de kerk in te dammen, de macht die in Italië zo wanstaltig duidelijk blijkt uit de fascistische, sexistische en racistische verklaringen van de paus, o.a. tegen abortus, tegen homoseks, vóór de verplichte godsdienstles op openbare scholen en tenslotte tegen echtscheiding, die de paus alleen behaagde toen de Sacra Rota (paapse instelling die huwelijken ontbindt) ze regelde en daar miljoenen mee verdiende.

Laten we strijden tegen deze maffia-praktijken door onze solidariteit te tonen, niet alleen geschreven of in geld uitgedrukt.

"Ogni bambino porta un chiodino, porta un chiodino anche tu, per inchiodare il bambino Gesù bidibibodibibu."

(elk kindje brengt een spijkertje, breng ook jij een spijkertje, om het kindeke Jezus vast te timmeren)

traditioneel autonoom
kinderliedje

1. Na de massa-arrestaties onder revolutionairen die eind jaren zeventig begonnen begon onder de gevangenen het verraad; een aantal van hen verraadde hun kameraden en gaf essentiële informatie aan de smeris in ruil voor strafvermindering en/of een nieuwe identiteit. Dit heet 'pentitismo' of spijtbetuig. De 'dissociazione' of afscheiding gaat minder ver; ook hier betuigen gevangenen hun spijt, liefst onder flinke publieke belangstelling in de rechtzaal, en nemen ze volkomen afstand van hun politieke identiteit en de beweging waar ze toe behoorden, maar ze lapen er in ieder geval geen andere mensen bij. Het is meer een verraad aan een politieke beweging.

GEEN FASCISTEN

OP DE STRAAT

Twee aangekondigde CD-demo's deze maand, 19-9 in Haarlem en 26-9 in Den Haag. Het motto van deze fascistiese organisatie in Haarlem:

- democratie is vrijheid voor iedereen, ook voor de CD.
- meer vergaderruimte voor de CD in Haarlem.

In Den Haag:

- meer veiligheid
- meer politie
- stop aids
- stop heroïne prostitutie
- rolluikverbod, Haags centrum kapot

In Haarlem en Den Haag hebben B&W de demo verboden op grond van evt. openbare orde problemen; de "veiligheid" zou in gevaar komen omdat er "emotionele" tegen-akties denkbaar zijn!

Alweer wordt hier dus gekollaboreerd, evenals bij de installatie in 5 steden van CP-leden, nog steeds willen de politieke partijen geen principiële uitspraken doen en stappen ondernemen tegen dergelijke fascistiese organisaties als de CD.

In Den Haag en Haarlem zwijgt de politiek; zwijgen tegen fascisme is ook een keuze natuurlijk, en ondertussen gaat het alledaags fascisme en racisme gewoon verder, dagelijks zijn er slachtoffers van fascistiese en racistiese tendenzen: haat tegen buitenlanders, homo's, vrouwen, krakersters etc.

In Haarlem zijn de CD in hoger beroep gegaan tegen het besluit van B&W -verbod op de demo- bij de Raad van State; de CD proberen wel vaker juridies gelijk te krijgen, getuige hun beroep destijds tegen het ongeldig verklaren van onder valse voorwendselen verkregen handtekeningen voor de kieslijsten. Hier en daar hebben ze juridies gelijk gekregen. Wellicht zegt de RvS ook nu, dat strikt juridies gezien een partij het recht heeft op vrije meningsuiting, op demonstratie. Hoe is het mogelijk dat fascistesen juridies in het gelijk gesteld worden en ondertussen ge-

legaliseerd hun fascisme kunnen uitademen? Ondersteund door politiek en justitie....

Fascisten mogen nooit gelegenheid krijgen zich te organiseren, fascistesen hebben geen recht van spreken, geen recht op vergaderruimte, geen recht van bestaán. Elke manifestatie van fascisme, op straat, in een gemeenteraad, in de tweede kamer, in een partij, in een demonstratie, op een muur, moet onmogelijk gemaakt worden. En als de politiek verantwoordelijken alwéér stilzwijgen en negeren, moeten wij zelf fascisme geen kans geven.

De CD heeft in haar partijprogramma een aantal diskriminerende uitgangspunten:

- Nederland voor de Nederlanders
- stop de miljarden verslindende multi-kulturele samenleving en bouw voor de eigen bevolking weer een toekomst
- hechte kultuurpolitiek, tegen vervreemding
- stop de immigratiestroom

- "wij, met andere trouwe Nederlanders"....

Het is al lang en breed duidelijk wie dat zo ongeveer zijn, die "trouwe Nederlanders"... aanhang vanuit Jeugdfront Nederland, CP, NVU, OSL, Nederlands Herstel etc. Het erkennen van een dergelijke partij betekent een legalisatie van fascisme en racisme; voorts zal het fascisme/racisme "in de straat" aanwakkeren; en ten derde zal het voor andere politieke partijen gemakkelijker zijn hun handen in onschuld te wassen, en fascistiese tendenzen zeker niet bij zichzelf te zoeken, maar daarvoor dóór te verwijzen naar de CD: dáár zit het fascisme. Maar door géén stelling te nemen tégen fascisme, tolereer je dat fascisme.

Destijds heeft de gemeente Amsterdam in haar nota "anti-racisme-beleid" zich tégen de CP uitgesproken. Wat doen ze later? Ze installeren, op slinkse wijze ook nog 'ns, een CP-lid in de gemeenteraad, ondanks hevige protesten. En

omdat men niet openlijk met deze CP-ster wil debatteren, worden sommige conflicten doorverwezen door Van Thijn uit een open gemeenteraadsvergadering naar een gesloten vaste commissie waar de CP geen zitting in heeft. Achter gesloten deuren dus, zodat het onkontroleerbaar wordt wat en hoe er besluiten worden genomen, en dit alles vanwege een CP-zetel...

De politiek zwijgt, installeert vervolgens fascisme en zwijgt weer..., en ondertussen loopt datzelfde fascisme te demonstrenen... en een voedingsbodempom te kweken voor andere vormen van fascisme. Zo liepen de afgelopen week een aantal White-Power-skins in een diskokafee in Haarlem te zien (siegen!). En zo gebruikt de CD (voorheen CP) de straat als platform voor haar propaganda; hierdoor ontstaat georganiseerd geweld. En diskriminatie is geweld. Geweld als organisatieprincipe riekt naar fascisme.

Laten politiek en justitie dat geweld verbieden, en niet een fascistiese demo slechts verbieden uit angst voor geweld van anti-fascisten. Maar nee, eerder vindt er een voortschrijdende legalisatie plaats van fascisme en racisme; in de zgn. Nederlandse rechtsstaat gebeurt dat in feite ook dagelijks: beleid t.o.v. buitenlanders, vluchtelingenbeleid, gastarbeidersbeleid, legitimatieplicht, racisme bij sollicitaties, kriminaliseren van

minderheden, zoals kraakbeweging...

Fascisme en racisme zitten ingekapseld in de zgn. Nederlandse rechtsstaat en maatschappij; en natuurlijk is het CD-fascisme duidelijk hoorbaar, zichtbaar (intimidatie, angst-aanjagen, bedreiging, ook fysiek, propaganda), maar juist dat verkapte fascisme is gevaarlijk.

Daarom moeten alle anti-fascisten de straat op om die CD te blokkeren, én om van de (plaatselijke) overheid stellingname te eisen tegen fascisme, tegen CD; negeren kan niet meer;

"ze verspreiden fascisties gif en molesteren buitenlanders; Nederland slaapt... dan zijn er anti-fascisten die fascistien blokkeren, en zij worden bestempeld als gewelddadigen, en men zwijgt over het fascisties geweld, van de CD, laf, of...belangen??"

Juist op legale wijze heeft ook het nationaal-socialisme haar macht weten te vergroten, en vooral voor haar aanhang wegen geplaveid om fascisme een kans te geven. Dat duurt tot nu toe voort.

De CD heeft overigens haar contacten met ultra-rechts in Frankrijk, zo kondigt zij voor de demo van 26-9 een delegatie aan van leden van le Pen's Front National

uit "onze zusterstad Parijs". (De CD-demo van 26-9 in Den Haag is door B&W verboden op grond van "openbare orde", er is nog niets over een evt. hoger beroep bekend). Ook heeft de CD gezegd "niet bang te zijn voor anti-fascistische tegendemonstraties", en zegt de CD in Haarlem (Elshout): "tijdens een demonstratie in Frankrijk hebben geestverwanten hulp aangeboden bij demonstraties in Nederland. Als we willen komen er zo honderden Fransen bij ons een orde-dienst vormen." Of zij het beroep bij de RvS winnen of verliezen, de CD heeft toch akties aangekondigd: Wij moeten alert zijn, blokkeren dan wel demonstrenen

GEEN FASCISTEN OP DE STRAAT

ONTBINDING FASCISTIESE ORGANISATIES & PARTIJEN

STELLINGNAME B&W HAARLEM/DEN HAAG TEGEN CD, TEGEN FASCISME

Een jaar of drie geleden werd ik in de hema aangesproken door een Hindoestaan:

"Bent u van de centropartij?"

Ik verkleurde: "Pardon? Nee, integendeel!"

"Oh, ik dacht dat iedereen met kort haar van de centropartij was. Ik ben vandaag al drie keer omgelopen als ik iemand met kort haar zag ....."

Je weet 't, maar in hoeverre realiseer je je echt wat bijv. buitenlanders dagelijks meemaken op straat, De intimidatie, de angst waarmee ze moeten leven. Door dit gesprek werd ik weer eens met de neus op de feiten gedrukt en snap je weer hoe belangrijk de strijd tegen de CP en de CD, tegen het fascisme is, maar ook hoe ongrijpbaar de problemen zijn: angst snap je niet, die moet je voelen.

Maar een ding moet duidelijk zijn: als mensen zó moeten leven, is er meer aan de hand.

W. januar 1933.

Ik ga terug naar de afsamenlating: "We moeten ons niet laten verleiden tot massale en veldelijke tekenen. Het is daarom de plicht van ons te laten bewijzen te arbeider elke vorm van provocatie, bewust of onbewust, af te wijzen. Hoe gemakkelijde kunnen politieke partijen, ook democratie opwerpen en de arbeider tot handelingen verleiden, waardoor de politieke degeheerheid krijgt de revolutie naar het bewijsrijp te staar."

Er is een kern van waarheid in die woorden, maar toch, waarom ik dieper over het vraagstuk van pro-sed en onafhankelijk terrein nadenk, betrip ik megeft op een latent, maar voortwoerkende werkend.

Het bijt geen twifelt, de troed is en te, om af te vechten in Duit land wordt nu in te vechten. In de Kamer de partij in, schenkt de komende maanden. Wanneer de arbeider partij de straat te waken en haar alleen maar kanaliseren, om te vechten te vechten en werkelijkheid niet gedaan. Maar wel, wie is het die van de arbeider voor, voor het nog te vechten gedaan. Want een dier, is me duidelijk, de nationale soer te zijn, wel te vechten, land op straat te vechten.

Rudolf Hess gaat dood. In Den Haag wordt geplakt door fascistten, o.a. op het Paard aan de vooravond van de Kerwin Duinmeijer-manifestatie. Vraag aan iemand van het Haags Initiatief: "Wat doen jullie als er tijdens de manifestatie fascistten komen?"

"Oh, we hebben met de portiers afgesproken dat zij de zaak in de gaten houden."

"Ja, maar laat je ze dan binnen?"

"Ja, want anders zou dat discriminatie zijn."

en, een paar weken daarvoor:

enkele fascistten vallen mensen lastig in een kraakkroeg en kramen de meest liederlijke, anti-semitische taal uit. Later als ze er uit gegooid zijn, vraag ik aan iemand van het Initiatief die toevallig binnen was: "Heb je dan niets gehoord?" "Nee", met verbaasde ogen.

W. januar 1933.

Ik ga terug naar de afsamenlating. Ik weet dat hij moet bidden, en dat zijn de afsamenlating met de afsamenlating. In de Kamer de partij in, schenkt de komende maanden. Wanneer de arbeider partij de straat te waken en haar alleen maar kanaliseren, om te vechten te vechten en werkelijkheid niet gedaan. Maar wel, wie is het die van de arbeider voor, voor het nog te vechten gedaan. Want een dier, is me duidelijk, de nationale soer te zijn, wel te vechten, land op straat te vechten.

Amsterdam, wie ik sociale te vechten op de Kamer de partij in, schenkt de komende maanden. Wanneer de arbeider partij de straat te waken en haar alleen maar kanaliseren, om te vechten te vechten en werkelijkheid niet gedaan. Maar wel, wie is het die van de arbeider voor, voor het nog te vechten gedaan. Want een dier, is me duidelijk, de nationale soer te zijn, wel te vechten, land op straat te vechten.

"Dit land is geen Duitland!" In de Kamer de partij in, schenkt de komende maanden. Wanneer de arbeider partij de straat te waken en haar alleen maar kanaliseren, om te vechten te vechten en werkelijkheid niet gedaan. Maar wel, wie is het die van de arbeider voor, voor het nog te vechten gedaan. Want een dier, is me duidelijk, de nationale soer te zijn, wel te vechten, land op straat te vechten.

Boekel, Kedichem: woede alom op het gedrag van anti-fascisten. Waer gebeurt kan niet, zou averechts werken. Dat er een CD en een CP bestaan is jammer, maar een gezonde democratie moet dat kunnen verdragen. Via de stembus wordt alles wel geregeld.

De CD vraagt in Haarlem en Den Haag een demonstratie aan. De officiële taktiek, van de parlementen, de partij-kliken, is weer hetzelfde: doodzwijgen, niet op reageren, want alle publiciteit is foute publiciteit.

Door de zaak in doofpotten te doen, hoopt men in Nederland al jarenlang een verschijnsel te verwerken, dat niet mag bestaan. Tegen-demonstraties worden afgeraden en verboden en het gebruik van geweld tegen fascistten kan al helemaal niet: laat je ook niet provoceren .....

Zo maakt in '87 de partijpolitiek z'n keuzes: nog steeds.

DE ZWARTE 12

DE PARALLEL TU

citaten uit:

Berlijns dagboek 1931 - 1933
van Jaques Gans
zie ook roofoedruk in Zwarte 46

13 oktober 1932.

Ik lig te bed in mijn kamer in de Sansibarstrasse. Mijn eerste treffen met de S.A. heb ik achter de rug. Een overval op een Laubenkolonie in Reinickendorf. Communisten uit de buurt, waarmee ik op een cursus ben, gaven me een seintje. Een S.A. troep was doorgedrongen in de Laubenkolonie, die een eind van de straat af ligt. Het is meer dan opmerkelijk hoezeer de politie bij dit soort geschiedenissen achterwege blijft, of te laat komt al de slachtoffers als rood bekend staan.

Het was een kleine veldslag met alles wat daarbij hoort, schietpartijen, het intrappen van de houten barakken, het vernielen van schamel meubilair, kortom een pogrom op de bezitlozen.

Dit alles voor na het middernachtelijk uur, waardoor men moeite heeft vriend en vijand uit elkaar te houden. In een atmosfeer die ruikt naar bloed en doodslag, vermengd met het geschreeuw en gehuil van vrouwen en kinderen.

Bij een omheining van ijzerdraad kreeg ik een van de S.A.-lieden te pakken en bewerkte hem afdoende met een pijp lood, die nu weer vredig naast mijn bed staat. Ik was daar nog niet geheel mee klaar, toen ik van opzij een schop met een kaplaars teen het rechterbeen kreeg. Ik wilde me omdraaien om de heer die aan de laars van zat te grazen te nemen. Maar voor ik hem in het donker ontdekte kreeg ik een klap op het hoofd zodat ik meens heel veel licht zag en daarna niets meer.

Toen ik weer bijkwam lag ik op de grond in een van de Wohn-Lauben. De S.A. had het veld moeten ruimen, zonder dat er dit keer doden waren. Aan beide kanten waren sommigen er telken-aan-toe daar ik.

De media, kranten en tv, doen volop verslag van de gebeurtenissen rond de begrafenis van Hess: verbazing en bovenal de neiging tot bagatelliseren. De incidenten worden afgedaan als een curieus verschijnsel. Wat er alom uit blijkt is het totale onbegrip voor wat er werkelijk gebeurt en wat het betekent.

Maar zij hebben er geen last van, worden niet bedreigd.

En natuurlijk, vanuit de historische perspectieven stelt het misschien ook niets voor, dreigt er geen staatsgreep, is extreem-rechts parlementair niets. Maar de samenleving bestaat niet alleen maar uit de eigen krant en de Tweede Kamer.

15 januari 1933.

'Macht kein Blutdamm, list euch nicht provozieren!'

Ze brachten de kop aan het twijfelen. Het tempo vertraagde. Het gezang verlonde. De demonstratie werd afgedamd en geëindigd.

Ik schoof met de jongens van Wedding naar het noorden, door de Weberstrasse. Wel kruisten we nog over de Bülowplatz. Lieveheerens-Karl-Friedrichshaus, maar ik begreep dat alles voorbij was. Het moment had ik de vrijheid voor ons gezien, bijna tastbaar. Nu waren we weer de troep lammeren die naar de hokken werden opgevoerd. Na de splitsing van de arbeiders uit Moabit en Gesundbrunnen werd onze groep voorbij de Invalidenstrasse door de Schupo's uit elkaar geslagen. Ze namen hun revanche en ik kon ditmaal niet kwaad op hen zijn toen ik een klap opliep. Ik had begrepen.

Op mijn kamer begon ik mijn koffers te pakken en documenten te verbranden.

Met weemoed bladende ik in de verboden brochure 'Die Kunst des bewaffneten Aufstandes', waarvan het motto van Danton: 'De l'audace, de l'audace, encore de l'audace!' me toegrijnde.

De ambtenaren hebben de revolutie verziekt. Ze zijn bang dat ze een standje uit Moskou krijgen wanneer de revolutie zonder permisie uitbreekt, dacht ik. Met ijzeren discipline marcheert het Duitse proletariaat in de armen van Hitler. 'We hebben ons niet laten provoceren,' siste ik tussen mijn tanden.

Je kunt niet zomaar vergelijkingen trekken met de situatie van voor w.o.II, maar we moeten ook niet doen alsof er niets aan de hand is. Extreem-rechts stelt niets voor, maar de banden internationaal zijn sterker geworden en het aantal incidenten met fascistien neemt toe. In Nederland zijn er de laatste jaren diverse doden gevallen door geweld van fascistien, en daarnaast nemen ook andere vormen van terreur en intimidatie toe.

Dat je er zelf geen last van hebt, houdt niet in dat het dús niets voorstelt. Heel wat buitenlanders moeten dagelijks leven met de gevolgen van dit soort terreur.

Ook al halen ze de parlementen niet, dan is nog steeds wel die terreur aanwezig.

Elke vorm van organisatie van dit fascistiese geweld moet voorkomen worden en geweld hierbij is gerechtvaardigd: omdat zij geweld gebruiken.

Laten we ophouden te mekkeren over links-idealisme en pacifisme, laten we ophouden te discussieren over de morele waarden van geweld. Als het gaat om verzet tegen fascistien, laten we ophouden met te luisteren naar het parlementaire, partij-politieke eigenbelang, laten we ophouden te luisteren naar de burgerlijke opinies van de media.

"Toen in 1933 de moordpartij op de stoep van de buurman begon, waren het dezelfde die het hoofd afwendden en zeiden: niet bedoeld, niet gezien, niet geweten, niet verantwoordelijk."

Medemensen en wijzelf worden lastig gevallen en bedreigd en soms vermoord. Dat is het enige wat telt: sla terug!

Raak een fascist, waar je 'm raken kan!

KRAAKBAL

FEESTELIJKE OPENING VAN HET KRAAKSEIZOEN 1987 - '88

Diskussie in 'Vrankrijk' op 2 oktober over de huidige toestand van de kraakbeweging. Begin 14 uur met inleiding.

Thema 1

Persgeilheid bij de beweging en sensatiegeilheid bij de pers. De beweging is in een isolement. Hoe doorbreek je dat isolement en breng je je eigen standpunten naar buiten? Te vaak worden er automaties publiciteits-akties gevoerd gericht op de burgerlijke pers om een abstracte 'publieke opinie' te beïnvloeden. Wanneer zijn dat soort akties wel of niet zinvol? Hoe ga je om met de burgerlijke pers? En zijn er geen effectievere wegen tot propaganda buiten die pers om?

Thema 2

Het verdedigen van gekraakte panden en etages. Veel gekraakte panden en etages worden bij bedreiging zonder slag of stoot op gegeven. Moet de kraakbeweging de verdediging van die panden op zich nemen, ook als de bewoners het laten afweten? Zijn kraakpanden een soort landen in een Risk-spel, die je koste wat het kost moet verdedigen om te winnen van je tegenstan-

diers, de overheid en de particuliere huizenbezitters?
En als er nog animo voor is...

Thema 3

De kraakbeweging op een zijspoor. Wat zijn de oorzaken voor de huidige crisis in de beweging? Hoe wordt daar in de verschillende steden over gedacht? En valt er nog iets aan te doen?

Op diezelfde avond is er een benefietfeest, waarvan de opbrengst bestemd is voor het 'Landelijk steunfonds bedreigde panden'. (Uit dit fonds kunnen, met name de door de leegstandswet bedreigde, panden hun aktie-onkosten gefinancierd krijgen.) Op het benefiet zal de engelse band **Chumbawamba** spelen.(!!!) Op deze dag wordt ook het boekje 'Kraken en leegstandswet' gepresenteerd. Dit is een handleiding voor alle krakersters die met de leegstandswet te maken hebben/krijgen.

Het boekje beschrijft de kraak-situatie na het invoeren van de leegstandswet en geeft aan op welke manieren je je er tegen teweer kunt stellen. Door de autoriteiten wordt het kraken

vaak tot probleem gemaakt en niet bijv. de woningnood of speculatie. Het boekje duikt hier in. Daarnaast behandelt het boekje uitgebreid de mogelijkheden die er zijn om verzet te bieden tegen de wet. Suggesties en nuttige tips worden gegeven in hoofdstukken over publiciteit, legalisatie, justitie en aktie. Verder bevat het boekje de wettekst en een uitgebreide adressenlijst.

Te koop in de betere boekhandel voor f3,50- of door overmaking van f5,- (die dure ptt toch...) naar giro 1363658 tnv. 'Vondelkas' te Amsterdam

**AMSTERDAM
VRIJDAG
2 OKT
VRANKRIJK
SPUISTR 216**

EINDHOVEN

kraakt

Deze week is door ons het pand op de hoek Tongelresestraat/Havenstraat bezet. Het pand was kortgeleden verlaten door de vorige bewoners. Meteen daarna is het pand helemaal dichtgetimmerd en zijn er grote gaten in het dak geslagen.

Aangezien de gemeente Eindhoven eigenaar is van het pand, menen wij dat zij verantwoordelijk is voor deze moedwillige vernielingen.

Gezien de steeds stijgende woningnood onder jongeren (door steeds verdergaande kortingen op lonen, uitkeringen en studiebeurzen, en de steeds stijgende woonlasten) is deze onrechtmatige onttrekking aan het woningbestand ontoelaatbaar. Hoewel het rijtje huizen op dit stuk van de Tongelresestraat op de nominatie staat om gesloopt te worden, zal hier op korte termijn nog geen uitvoering aan worden gegeven. Het hier door de gemeente gevoerde beleid is ronduit a-sociaal. We willen dit pand terug in de bewoonbare staat brengen, zodat voor een aantal mensen betaalbare woonruimte kan worden gecreëerd.

de bewoners(sters?)
Tongelresestraat 17

Bovenstaande is dus het pamflet wat in de week van 2 september (woensdag) gemaakt is. Inmiddels zijn de gaten in het dak gemaakt en de platen van voor de ramen gehaald. De tapijten en andere ongedierte houdende artikelen zijn verwijderd. Woonruimte voor 5 mensen is bijna klaar. De Dienst Beheer Woningen en Gebouwen (DWG) is onderling nog aan het ruziën wat er met het pand moet gebeuren. Het pand staat zeker nog twee jaar over-

eind. Er is nog geen bestemming voor het lapje grond waar de 4 pandjes in totaal op staan. Eén pand is reeds een jaar gekraakt. Een recycling-bedrijfje en een bejaard echtpaar hebben echter nog niets van de gemeente gehoord en willen ook weinig met de gemeente te maken hebben. Ze zitten goed en gaan misschien pas weg als ze iets gelijks krijgen aangeboden. DWG zal proberen op de één of andere manier toch nog geld uit het pandje te krijgen. Dat gebeurt nu ook met het andere pandje waar een proces aan de gang is over achterstallige huur. Dit is dus allemaal onzin, want het pand (No.17) was dus slooprijp gemaakt. Het gemmentelijk Energie Bedrijf (GEB) zegt de komende week langs te komen om te inspecteren en aan te sluiten. Zij praten niet over onrechtmatige ingebruikname zoals DWG, maar is "bereid" de zaak in overweging te nemen en daadwerkelijk aan te sluiten (de stemming was hier niet geheel asociaal en onvriendelijk wat DWG wel is).

Eindhoven
31 augustus '87

Gekraakt: Rivierstraat 36. Dit is een pand met onderin een café en boven een paar kamers. Het stond 1 1/2 à 2 jaar leeg, nadat de vorige gebruiker (een nachtclub) door de buurt was verdreven. De eigenaar is Stella Artois, maar die heeft tot nu toe nog niets van zich laten horen.

Stroom en water waren nog aanwezig, dus misschien worden ze wel wakker als ze de rekening krijgen. Er wonen drie mensen en beneden willen we een werkplaats beginnen.

PRATEN IS BETER DAN STROOM

De geschiedenis van de elektroconvulsie therapie (ECT), ook wel de elektroshocktherapie (het toedienen via twee op het hoofd geplaatste elektroden, gedurende enkele sekonden, van elektrische stroom) begint in 1937.

In 1938 onderging de eerste patiënt een elektroconvulsieve behandeling en kwam er een wereldwijde verbreiding op gang van het gebruik van de elektroconvulsieve therapie. In Nederland geïntroduceerd in 1939 in psychiatrisch ziekenhuis St. Willibrordus te Heilo.

Na de oorlog werd ECT steeds meer toegepast, in de vijftiger jaren was het één van de meest voorkomende behandelingen in vele klinieken. In sommige instellingen werd meer dan 50% van alle opgenomen patiënten, ongeacht de diagnose, met ECT behandeld. Redenen hiervoor toendertijd waren o.a. dat er weinig andere behandelingsmogelijkheden waren voor psychiatrische patiënten en dat ECT zo'n simpele wijze van behandeling leek en dat er weinig ernstig bijkomende verschijnselen werden gezien.

Ook werd in sommige psychiatrische ziekenhuizen "moeilijke patiënten" wel met zgn. strafshocks behandeld!

Een ernstig bijkomend verschijnsel van de behandeling met ECT is het ontzet raken van de werkeloom door hevige spiersamentrekkingen die optreden tijdens de "opgewekte aanval van epilepsie". Dit wordt verholpen door het toedienen van succinylcholine. Het toedienen van deze spierverslapper alleen bezorgt de persoon een zeer angstige ervaring. Vlak voor het moment dat de stroom wordt toegedient, beseft de persoon dat hij/zij geen macht meer heeft over zijn/haar bewegingsapparaat en ademhalingspiëren. In de westerse landen wordt daarom een kortdurende narcose toegepast.

In sommige ontwikkelingslanden wordt nog vaak de directe ECT, dus zonder verdoving en spierverslapping (soms zonder dat de behandelde persoon na afloop van de behandeling in het ziekenhuis hoeft te blijven) toegepast

Een ander punt is dat de kans op hersenbeschadiging met ECT reeel is. Een aantal onderzoekers heeft ernstige hersenschade en onherstelbare aantasting van het geheugen gekonstateerd als gevolg van de toediening van ECT's. Andere betwisten deze uitkomst, maar hebben het nooit op wetenschappelijke wijze weerlegd.

In de jaren '70 is er door de gekkenbeweging felle strijd gevoerd tegen de shock. Daarbij

werd er ook op steeds grotere schaal gebruikt van medicijnen toegepast in klinieken die in doorsnee even "effectief" bleken te werken als ECT.

In maart 1979 verzocht de toenmalige Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne Veder-Smit uiteindelijk de gezondheidsraad een advies uit te brengen over de toepassing van ECT.

Het advies van de gezondheidsraad verscheen in juni 1983. Ruim een jaar later volgde het regeringsstandpunt inzake ECT, dat in oktober 1984 werd besproken in de vaste commissie voor de Volksgezondheid van de tweede kamer.

Eindelijk, in februari 1985!, dus 6 jaar later, maakte de geneeskundige Hoofdinspectie voor Geestelijke Volksgezondheid richtlijnen voor de toepassing van ECT bekend.

In deze richtlijnen staat o.a. bij punt

2. De indicatie voor ECT is gelegen binnen de groep van het ernstig-vitaal-depressieve syndroom en de acute pernicioze psychose of daarmee overeenkomende toestandsbeelden.

(Met andere woorden: De groep mensen die voor ECT in aanmerking komen, zijn mensen die zeer depressief (met zelfmoordpogingen) of ernstig psychisch in in war zijn, of mensen die dezelfde soort problemen hebben)

Deze psychiatrische toestandsbeelden dienen met ECT behandeld te worden, indien er sprake is van een toestand, die het nalaten van deze behandeling tot een kunstfout maakt. (fout van de arts)

Een dergelijke toestand is zeker aanwezig, wanneer er acuut levensgevaar bestaat of op kortere termijn zal ontstaan en andere behandelingen onvoldoende resultaat geven of niet in aanmerking komen.

De cliëntenbond zegt hierover het volgende:

"De elektroshock wordt voorgesteld als een onmisbare therapie voor patiënten met een "vitaal-depressief syndroom" die resistent (bestand) zouden zijn tegen andersoortige behandelingen. Het gaat ons hier niet zozeer om het etiketje van "vitaal-depressieve" patiënten dat opgeplakt wordt, omdat die ook binnen de gevestigde psychiatrische inrichtingen wordt bekritiseerd. De term "therapie-resistent" is meer ingeburgerd binnen het psychiatrische beroep. De regering accepteert haar dan ook zonder na te gaan, welke noodtoestand er meer wordt aangeduid. Met een "therapie-resistente" patient wordt waarschijnlijk bedoeld een in de psychiatrie dolgedraaid individu, op wie een veelheid van -blijkbaar effectloze-therapieën zou zijn uitgepro-

beerd. Aan het einde van zo'n lijdensweg moet nu een aan de lichamelijke geneeskunde ontleende term de onmacht verhullen. De behandelend psychiater staat met lege handen, maar het is zijn eer te na dat toe te geven. Het bestaan van de elektroshock ontslaat hem té eenvoudig van de plicht naar alternatieven te zoeken binnen én buiten de psychiatrie.

Punt 5. van de richtlijnen luidt: Indien besloten wordt tot toepassing van ECT, dient voldaan te zijn aan de navolgende voorwaarden:

- de gerichte toestemming (informed consent) van de patient, in staat zijn wil te bepalen is verkregen;
- de gerichte toestemming van de wettelijk vertegenwoordiger, of de echtgenoot of de naaste (familie-) betrekkingen, indien de patient niet in staat is zijn wil te bepalen, is verkregen;
- de beslissing om ECT toe te passen een draagvlak heeft gekregen door inter- en multidiscipli-

plinair overleg binnen de instelling; eventueel aangevuld door intercollegiaal consult. Overleg met de huisarts van de patient kan daarbij van betekenis zijn;

(met andere woorden: voordat ECT toegepast mag worden, zal er dus zowel met de behandelend arts, het behandelend team, de huisarts, collega's, de uitvoerende arts enz. overleg plaats moeten hebben gevonden)

- de beslissing ECT toe te passen genomen is door de psychiater die de behandeling daadwerke-

lijk zal uitvoeren. In noodsituaties kan het vereist zijn dat onmiddellijk gehandeld wordt zonder dat voornoemd overleg heeft plaatsgevonden;

- bij de uitvoering van de ECT worden aanbevelingen van de Gezondheidsraad in acht genomen;

de behandelend psychiater draagt er zorg voor, dat alle gegevens met betrekking tot de indicatie (aangewezen geneeswijze), toepassing en het verdere verloop van de behandeling worden vastgelegd in het patientendossier.
De uitdrukkelijke toestemming van de patient is volgens het regeringsstandpunt alleen vereist als deze "tot oordelen in staat is". Die clause laat de weg open naar een ongewenste shock. Immers óf de patient tot oordelen in staat is, wordt beoordeeld door de behandelend psychiater in samenspraak met familie of wettelijk vertegenwoordiger(s). Ook anderen kunnen in de besluitvorming betrokken worden, mits zij deskundig zijn. Een zich verzettende patient kan in deze procedure eenvoudig aan de kant gezet worden. Dat gevaar is des te minder denkbeeldig in het licht van diens feitelijke rechtspositie: Dolgedraaid, suf door de medicijnen, depressief en afhankelijk van diens omgeving is hij of zij veel minder in staat zijn of haar rechten te doen gelden dan de regering zich dat voorstelt; aldus de cliëntenbond.

Volgens het jaarverslag van de Geneeskundige Inspektie van Volksgezondheid is het aantal elektroshocktoepassingen met ruim 75% toegenomen. Dit terwijl er in 1987 2/3 van de Nederlandse psychiatrische inrichtingen verklaarde aan de commissie van Dijk, deze ingreep niet nodig te hebben!

In het Dijkzichtziekenhuis (en ongetwijfeld in meer psychiatrische ziekenhuizen) wordt er al jaren geshockt. Haast niemand weet dat dit daar gebeurt, laat staan dat er iets bekend is over de resultaten ervan.

Ook in het Deltaziekenhuis (psychiatrische inrichting bij R'dam) wil men de elektroshock gaan gebruiken.

Het herinvoeren van het gebruik van de ECT zal wel alles te maken hebben met de bezuinigingen; het kost minder tijd en de "lastige" mensen (in wat voor opzicht dan ook) kan je op een geoorloofde manier monddood maken.

Het wegloophuis R'dam en mensen van het blaadje Psychopest zijn hard bezig hiertegen te vechten, o.a. met een handtekenactie tegen de (her)invoering van de ECT. Als je hen wilt steunen of informatie wil hebben zullen zij je vast wel willen helpen:

Het adres van Psychopest is
postbus 62257
3002 gg R'dam

DE VAKGROEP TAKTIEK EN STRATEGIE: REAXIE OP DE REAXIE

In de Zwarte 85, verscheen een reaxie op ons tweede styk, "Kampanjes. Laat honderd bloemen bloeien". In deze tweede reaxie werd wederom ervoor gewaarschuwd dat je zonder een doel niet doelmatig kan axievoeren. We hadden zo'n al een beetje verwaxht. Niet omdat we het er oneens mee zouden zijn, maar omdat wij in onze twee stukken het nauwelijx over het doel hebben gehad. Het doel is de idealen, jouw politieke ideeën.

idealén moet bereiken. Verlies je de politieke idealen uit het oog en ga je alleen strategieën denken over macht dan verval je gauw tot maffiapraktijken.

Waarom kiezen we dan toch voor een diskussie over de ondergeschikt

Waarom kiezen wij dan toch voor een diskussie over de ONDERGESCHIKTE invulling van de strijd. Waarom noemen we dan zo weinig de veel belangrijkere politieke doelen

Welnu: Wij hebben bij RARA geen reden om te twijfelen aan hun politieke oprechtheid of hun anti-apartheidsstrijd. Daarom kan, wat ons betreft, de diskussie over je idealen worden overgeslagen. We komen dan bij een punt waar we wel moeite mee hebben: de invulling, de strategie van die strijd.

blijven steken op ons amateuristies nivo van axievoeren omdat we bang zijn anders zelf besmet te raken met reaktionale ideeën.

Voor ons niet. We willen de konfrontatie op "de straat" aangaan. We willen niet, thuis in ons kraakpandje, blijven steken in mooie bespiegelingen over de Nieuwe Samenleving. Natuurlijk weten we dat de diskussie over de politieke idealen belangrijker is dan het praten over de manier van strijden. Dat werkt, voor alle duidelijkheid, presies zo bij de managers aan de andere kant. Zij hebben ook politieke ideeën, alleen zijn het niet de onze. De schrijverster doet voorkomen dat de volgende tegenstelling bestaat: de beweging heeft de politieke ideeën tegenover de managers die alleen de strategieën kneepjes kennen ("de praktijk los beoordelen is iets voor een blad van managers"). We kunnen je verzekeren dat je in dat geval erg slechte managers hebt: ze kunnen niet doelmatig werken. De kracht van managers en politici is dat ze én een politieke visie hebben, én een strategie om die visie tot uitvoering te brengen. Jouw uitgangspunt dat managers geen politieke visie hebben ("de praktijk los beoordelen") is het onderschatten van je tegenstanderster. Je tegenstanderster onderschatten is een grote strategieën blunder. Reden dus om je toch maar met strategie bezig te houden.

Wij zouden volgens jou moeten blijven steken bij het ALLEEN hebben van een politieke visie. En de managers hebben dan behalve een politieke visie ook een strategie om die visie uit te voeren. Dat is 2-1 voor de managers. En met die 2-1 achter-

De schrijverster laat doorschemeren dat je met het uit het oog verliezen van je doel tot maffiapraktijken kan vervallen. Een vergelijking die volgens ons meer is dan een holle kreet. Sicilie, de bakermat van de maffia, is duizenden jaren lang door vreemde regimes onderdrukt: Carthago, het oude Rome, Frankrijk, Spanje, de Kerkelijke staat, grootgrondbezitters van het Italiaanse vasteland, om er maar een paar op te noemen. De Sicilianen probeerden zich hieraan te onttrekken door het ontwikkelen van een soort schaduwbestuur. Met de geallieerde invasie in 1943 kreeg dit schaduwbestuur eindelijk de touwtjes in handen. Uit dit schaduwbestuur, met hulp van plaatselijke bendes kwam de maffia tot grote bloei, om zich te ontwikkelen tot een terreurorganisatie zoals wij die nu kennen. Op het eerste gezicht lijkt de maffia een simpatiek voorbeeld van een strijd tegen talloze onderdrukkingen. Maar toen de maffioso de macht kregen werden de oude idealen snel vergeten. De maffia ging op haar beurt de eigen bevolking onderdrukken! We zijn het daarom nog steeds helemaal eens met de reaxie dat het in de eerste plaats om je politieke idealen gaat. Pas op de tweede plaats komt de invulling, de strategie hoe je die

Die kritiek geldt niet alleen voor RARA, maar voor de hele beweging, inklusief onszelf. We kunnen prachtig praten over onze doelen, maar onze uitvoering om die doelen te verwezenlijken schiet te kort. In de artikelen van de Frankfurter Autonomen (ZWARTE 71,82) kan je lezen hoe het ons ontbreekt aan continuïteit, hoe we steeds weer in dezelfde vallen van de staats trappen. De Vakgroep Taktiek en Strategie wil laten zien hoe je sommige vallen kunt ontwijken. We willen laten zien hoe macht werkt; hoe macht zich tegen je kan keren; hoe je met macht om kan gaan. We weten dat er een groot gevaar zit in het verslaafd raken aan macht als je er éénmaal van hebt gepróefd. Kijk maar naar de jaren zestig generatie, die nu voor repressief bestuurdertje speelt. Maar is dat een reden om bij voorbaat te moeten kapitulieren voor hun truuk, omdat we niet met macht kunnen omgaan. Is dat een reden om bij voorbaat te

stand neemt de vakgroep taktiek en strategie dus geen genoegen. Dan kun je wel roepen dat het om een "revolutionair perspectief" gaat: als je geen strategie ontwikkelt om dat perspectief (doelmatig en ekonomies) te bereiken, dan blijf je wat ons betreft in akademies geleuter hangen.

Wat wij geven is een ANALIESE VAN DE WERKING VAN MÄCHT. Van die analiese hebben door de eeuwen heen "revolutionairen" en "konservatieveën" gebruik gemaakt. Je hebt daarom gelijk als je stelt dat managers met dit soort theorien hun voordeel doen. Je hebt ongelijk als je vindt dat wij er geen gebruik van moeten maken. Je vergooit dan een hoop kansen om je poitieke idealen uit te voeren, omdat je steeds weer in dezelfde vallen trapt. Wij zijn niet van plan in ons kraakpandje langzaam af te knappen op amateuristies gepeuter in de marge.

Een ander punt waar we niet zoveel mee kunnen is het onderscheid tussen "revolutionair" en "reformisties". De schrijverster vroeg zich in de eerste reaxie af of we "revolutionair" of "reformisties" waren. Het gaat de schrijverster eigenlijk om een driedeling: "goed" (revolutionair), "niet echt goed" (reformisties) en "echt niet goed" (overigen).

Het is ons te simpel. Je hebt kans dat je etiketten op wilt gaan plakken. Je gaat iemand in een hokje stoppen. De schrijverster komt in de tweede reaxie terug op deze indeling in hokjes. We blijken een soort reformisten met revolutionaire methodes te zijn. ("toch niet echt goed"). Wat moet je dáár nu mee. Voor ons alweer akademies gedoe, waar je nix mee kan. Maar er is nog meer. In de "beweging" zijn we erg goed met het elkaar in hokjes stoppen. Zit je in het verkeerde hokje dan wordt je afgewezen. Prachtig voor de repressie! De verdeel-en-heers truuk hoeven zij niet toe te passen. Daar zorgen wij zelf reeds voor!

Tot slot vragen wij ons af wat nu het "revolutionaire perspectief" is van etiketjes op plakken. Moeten we soms blijven steken in eenmaal gevormde ideeën. Komt er iets nieuws ("Wat echter nieuw lijkt is de manier waarop de VS&T haar wil wil af-

dwingen") moeten we het dan gauw in een hokje stoppen. Is dit "revolutionair" of vasthouden aan je vertrouwde wereldje. Daarmee willen we niet beweren dat wij onszelf wel "revolutionair" willen NOEMEN. We zijn er simpelweg niet in geïntere-seerd om onszelf in een hokje te stoppen. Het gaat er niet om hoe je jezelf NOEMT. Dat kan nogal aanmatigend zijn. Het gaat erom wat je DOET. En hoe je het DOET. En uiteraard neemt daarbij het denken een belangrijke plaats in, maar als je wilt weten hoe een "revolutionair" DENKT, kijk dan naar wat hij/zij DOET. We schrijven niet voor een theoretiese discussie, we schrijven voor de praktijk.

We willen niet beweren dat wij de wijsheid in pacht hebben. Het gaat ons erom een discussie te starten over hoe je jouw axes aanpakt. Als daar meer over wordt nagedacht zijn we dik tevreden. Op onze ideeën valt best wat af te dingen. We hoeven onze voorstellen niet terug te zien bij het voeren van axes. We willen alleen maar dat er beter wordt nagedacht over de manier van axievoeren. Omdat we van de politieke oprechtheid van de verschillende groepen overtuigd zijn willen we het hebben over de uitvoering van axes. We willen in de praktijk, "op straat", sterker komen te staan, van onze fouten leren. En wat we vooral niet willen is het blijven hangen in het gezelschap van het elkaar in hokjes stoppen, om dan in volle tevredenheid, bij de pakken neer te zitten.

BESTRIJDT VROUWENHANDEL !!!!!

Wat is vrouwenhandel ?

Ben verschijnsel waar we nog weinig over bekend is maar zich op grote schaal afspeelt in Europa.

Voornamelijk vrouwen uit Zuid-Amerika (Columbia, Brazilië, Chili en het Caraïbische gebied), Zuid-Oost Azië en Afrika (Ghana, Marokko), die in een economische zwakke positie verkeren, worden door Europese handelaren onder valse voorwendselen geronseld en naar Europa gehaald, om ze vervolgens in de prostitutie te laten werken.

In dit artikel willen we ons beperken tot de Nederlandse handel in vrouwen uit de Derde Wereld.

De vrouwen wordt voorgehouden, dat als ze naar Nederland komen, ze voorzien zullen worden van een goede baan, zodat ze hun gezin en familie beter kunnen onderhouden of door te trouwen met een Nederlander, ze een betere toekomst zullen hebben.

Eenmaal ingegaan op zo'n voorstel komen ze in Nederland voor de meest afschuwelijke verrassingen te staan.

Ze worden gedwongen zich te prostitueren en leven in de meest barre omstandigheden. Meestal moeten ze gelijk in een sexclub werken of achter de ramen zitten. De exploitanten verdienen handen vol geld aan deze vrouwen die 12 uur en langer moeten werken. In bijna alle gevallen wisten de vrouwen niet dat ze als prostituee zouden moeten werken. In sommige gevallen dus wel.

Vrouwen die zich op één of andere manier hiertegen proberen te verzetten moeten dit al heel snel opgeven. Zij bevinden zich in een sterk afhankelijke positie en worden met direkte dwang of geweld bedreigt. De handelaar neemt het paspoort, de vrouwen krijgen geen geld, ze kennen de taal niet en de samenleving en de cultuur is hen vreemd. Om de vrouw zover te krijgen dat ze zich gaat prostitueren, worden ze mishandeld, krijgen geen eten, worden opgesloten, bedreigd met wapens, er is wel eens sprake geweest van poging tot verkrachting door de exploitant of van bedreiging met de dood. In één geval is er zelfs sprake van een poging tot verdrinking.

Ook wordt er bedreigd dat hun kinderen en/of familie in het land van herkomst iets aangedaan zal worden, als de vrouw blijft weigeren of dat ze doorverkocht zal worden aan een handelaar in een ander

land. Vaak wordt de vrouwen verteld dat de politie omgekocht is en dat deze niets voor ze zal doen. Ze zal integendeel opgepakt worden en in de gevangenis terecht komen als illegale vreemdeling. De vrouwen wordt voorgehouden dat zij een schuldverhouding zijn aangegaan. De handelaar heeft meestal haar visum, paspoort en ticket betaald, vaak ook nog rekeningen van hotels, kleding, enz.. Dit moet door de vrouw terugbetaald worden. De schulden worden vaak extreem hoog opgevoerd, zodat de vrouwen moeten blijven werken ervoor. Als er sprake is van een kontrakt, wordt dit gebruikt als middel om de vrouwen te binden. Het kontrakt is meestal in het engels opgesteld, welke taal de vrouwen niet lezen en schrijven. Slechts een klein aantal vrouwen krijgt een klein deel van hun opbrengst door prostitutie. Meestal houden de exploitanten zelf alles, ook als de vrouwen van te voren wisten dat ze in de prostitutie zouden gaan en er een bepaald percentage van de opbrengst was afgesproken.

Over de achtergrond van de vrouwenhandel is weinig bekend. De beperkte dossiers (straf), processen-verbaal en informatie van de politie. De vrouwen uit Latijns-Amerika zijn meestal 25 jaar en ouder. Bij deze vrouwen komt het vaak voor dat ze kinderen en andere familie-leden moet onderhouden. Hetzelfde geldt voor Thaise vrouwen voor wie in eigen land geen werk te vinden is. De meeste vrouwen waren werkloos of hadden laagbetaald of ongeschoold werk, als o.a. fabrieksarbeidster, verkoopster of serveerster. Vrouwen uit Z.O. Azië zijn doorgaans jonger en werkten in hun land als danseres, masseuse, kapster en hotelgidse. Marokkaanse vrouwen hebben vaak te maken gehad met scheidingen, uithuwelijkingen of ongehuwd moederschap. Economische en sociale motieven die voortkomen uit de positie van de vrouw in hun land doen velen een gokje wagen op een betere toekomst.

De handelaren en hun methodes.

Zoals eerder vermeld worden de vrouwen door een werkaanbod of huwelijk naar Nederland gelokt.

Werk: vrouwen worden door kennissen (die zelf relaties hebben in de sexwereld) erop geattendeerd dat er in Nederland veel beter werk te vinden is. Ze worden in contact ge-

bracht met iemand (de ronsel- laar) die weet te vertellen wat voor werk er op hun wacht! Meestal is het werk dat aangeboden wordt ongeveer hetzelfde als wat de vrouwen al deden. Er wordt heel veel moois beloofd en daar trappen de vrouwen in.

Huwelijk: Dit kan in twee soorten onderscheiden worden. - 1. Een vrouw trouwt met een Nederlander omdat ze het ziet zitten met die man, maar zijn bedoelingen zijn minder romantisch. Zij komt mee naar Nederland, moet in de prostitutie gaan werken voor de man met wie ze getrouwd is of voor de exploitant in wiens opdracht de man getrouwd is.

- 2. Beide partners zijn zich ervan bewust dat ze een schijnhuwelijk sluiten. De vrouw moet dan hele hoge geldbedragen neertellen, 10.000 tot 15.000, aan de toekomstige partner of rechtstreeks aan de persoon die de partner levert.

Ook de handel is in twee soorten te onderscheiden. De kleinschalige handel; hier werken twee a drie personen samen. Eén man gaat naar het land waar de vrouw vandaan komt, -trouwt met haar en laat haar in Nederland voor hem werken in de prostitutie. Een andere vorm is, dat één of meerdere mannen voor een club- of bareigenaar vrouwen ronselen, door met ze te trouwen of ze goed betaald werk voor te spiegelen. De opdrachtgever betaald de gemaakte kosten en neemt de vrouw over. De ronselaars krijgen dan voor het werven van de vrouwen een bedrag aan geld.

De grootschalige handel kenmerkt zich door een zekere professionalisering en een duidelijke taak afbakening. De grootschalige handel opereert internationaal en heeft konnekties met de drugs en wapenwereld. Er wordt vaak gebruik gemaakt van valse papieren en illegale wegen om de vrouwen het land binnen te laten komen.

Ontvluchting uit de situatie.

De vrouwen bevinden zich in een dwang situatie; het letterlijk opgesloten zijn, angst voor grof geweld en onbekendheid met de vreemde omgeving maakt het de vrouwen erg moeilijk om eruit te stappen. Toch krijgen sommige vrouwen het voor elkaar te ontsnappen! Pas als de situatie niet meer vol te houden is, omdat de dwang en bedreiging zo ernstig van aard is, durven vrouwen op de één of andere manier

iemand te waarschuwen. B.v. een klant die op haar verzoek de politie waarschuwt.

Waarom durven vrouwen er niet uit te stappen?

Allereerst zijn ze vreselijk angstig voor strafmaatregelen van de exploitant die zeer verregaand kunnen zijn, ook spreken zij geen Nederlands of Engels dus kunnen zij zich niet verstaanbaar maken.

Bovendien betekent aangifte doen bij de politie, dat je vrijwel zeker meteen het land uitgezet wordt, dit is vaak een afgang voor de vrouw, want terug in eigen land zal zij niet meer geaksepteerd en uitgestoten worden door de familie. Vaak voelt de vrouw zich verplicht om in de prostitutie te blijven, omdat de familie afhankelijk is van haar inkomsten. Verder moet zij nog de 'schuld' terug betalen aan haar baas en in haar eigen levensonderhoud voorzien. De geslotenheid van de prostitutie wereld, het netwerk van de handelaren, die nauwlettend toezien dat de vrouwen niet vluchten, bemoeilijken dit extra.

Een aantal vrouwen wordt opgespoord door de vreemdelingenpolitie (hoewel ook niet overal). Als de vrouwen in aanraking komen met de zedenpolitie, zorgt deze ervoor dat de vrouwen in eerste instantie de nodige opvang krijgen, ook probeert zij de vrouwenhandel te bestrijden.

Het vreemdelingen beleid werkt niet erg in het voordeel voor de bestrijding van de vrouwenhandel. Bestrijding kan alleen door vervolging van de handelaren, daarvoor is nodig: aangifte doen bij de politie en aangezien bij aangifte blijkt dat de betrokken vrouw illegaal in Nederland verblijft, wordt ze het land uitgezet nog voor een proces-verbaal tegen de handelaar kan worden opgemaakt.

Vroeger was het zo, dat vrouwen die huwden met een Nederlander onmiddellijk de Nederlandse nationaliteit kregen. Ook vrouwen die een schijnhuwelijk aangingen kregen het Nederlanderschap en konden daardoor wel aangifte doen, als het om een verhandelde vrouw ging.

Nu het Nederlanderschap pas na 3 jaar verkregen kan worden, is vrouwenhandel moeilijk te bestrijden. Vrouwenhandel is moeilijk te bewijzen, bij gebrek aan voldoende bewijzen worden handelaren weer vrij gelaten. Dit is het gevolg van de uitzetting van de slachtoffers, voordat het proces tegen hun handelaren heeft plaatsgevonden.

Het is begrijpelijk dat vrou-

wen hierdoor geen aangifte durven doen, immers ze snijden zich in hun eigen vingers, want terug gaan naar eigen land betekent schande met de nodige konsekwenties die daaraan verbonden zijn.

Stichting tegen de vrouwenhandel.

Deze stichting bestaat sinds 1982 en is ontstaan uit feministische groepen van Derde Wereldvrouwen. Deze vrouwen hielden zich bezig met de bestrijding van sextourisme. Dit ging niet zo gemakkelijk omdat het om vrouwen ging die in hun eigen land geëxploiteerd werden. Zij zijn zich toen gaan concentreren op de vrouwenhandel.

Na een aantal internationale congressen over vrouwenhandel kwam er een coördinatie punt in Nederland. Sinds april 87 is de stichting gesubsidieerd door DCE (Direktie Coördinatie Emancipatie) voor 3 jaar. Er is een kantoor geopend in Den Haag met drie medewerkers.

De opvang en hulpverlening.

De opvang gebeurt meestal op partikuliere geheime adressen en in enkele opvanghuizen. Eigenlijk wil de stichting dat opvang in bestaande opvanghuizen geïntegreerd wordt. Een apart opvanghuis voor deze vrouwen is gevaarlijk, het kan niet geheim blijven en de vrouwen blijven geïsoleerd. Het is nog steeds niet duidelijk welke opvang mogelijkheid de beste is, omdat de bestaande opvang instellingen weinig ingesteld zijn op deze vrouwen. De hulpverlening is moeilijk omdat het om vrouwen gaat die in een zeer bedreigende situatie hebben gezeten. Ze hebben

hele nare ervaringen achter de rug en zijn emotioneel gehard. Ze moeten hun verhaal kwijt en erg veel verwerken om zich weer mens te voelen en hun zelfrespekt weer terug te krijgen.

Wat hebben de vrouwen nodig?

In eerste plaats een geheim verblijfadres.

- praktische hulp bij melding bij de vreemdelingenpolitie, zoeken naar een advocaat, aanvragen van een uitkering en begeleiding naar medische controle.

- individuele hulpverlening. Verder zijn overal in het land werkgroepen, die zich hiermee bezig houden. De stichting wil d.m.v. acties, via publiciteit politieke druk uitoefenen op het beleid van het ministerie van justitie. Ook vraagt zij de mensen alert te zijn op signalen van vrouwenhandel in hun eigen omgeving.

De Stichting Tegen Vrouwenhandel heeft vrijwilligsters nodig die vanuit hun eigen deskundigheid (tolk, vertaalsters, advocates, psychologen) mee willen helpen met de vrouwen op te vangen, begeleiden en vooral de vrouwenhandel te bestrijden!

Ook ziet zij graag dat mensen binnen hun eigen instelling kijken naar mogelijkheden voor opvang.

Vrouwen die serieus willen meewerken kunnen zich opgeven bij:

Stichting Tegen Vrouwenhandel
Postbus 97799
2509 GD Den Haag
Tel. : 070-245080

**VROUWENhandel
is er gewoon niet!**

d.Bd. 84

LANDELIJK OVERLEG- EN DISKUSSIEDAG VOOR VROUWEN.

Hier een discussiestuk:

kracht in vrouwenstrijd

Het is te hopen dat deze dag er aan kan meehelpen. We willen meer in de buurt of richting van een niet-seksistische/racistiese/kapitalistische en milieuvriendelijke wereld komen, dit vanuit een positief vrouwbeeld. Daar is onderling overleg, respect voor elkaar en ieder d'r keuzes, voor nodig. Daar is samenwerking én individualiteit voor nodig. Hoe sta je samen en/of alleen sterk? Door goed op de hoogte te zijn, voorbereid en zo nog meer weerbaar?

- Meer onderling overleg (ook landelijk)?
- Kan er een x-maandelijks vrouwen overleg worden opgezet?

geweld en repressie

Hoe reageren wij als vrouwen op repressieve maatregelen. Konkreet denk ik dan aan art. 140 WvS., anderen denken aan anti-aids-maatregelen of de pasjeswet. Zal het een flammende uitwerking (door het uitspelen van groepen of mensen) blijken te hebben? Dit in combinatie met:

nieuwe en ludieke actie-ideeën of een soort strategiediskussie,

Is 'de beweging' verhard? Een verandering in strategie is gebleken; van met name demonstraties en een enkele bezetting in de '60 via de jaren '70 met meer bezettingen en een enkele inbraak tot de huidige blokkades, inbraken en aanslagen. Radikalisering wij steeds meer t.g.v. de grotere portie geweld en intimidatie die van 'de andere kant' gebruikt wordt en gaat worden? Komt de nadruk steeds meer te

liggen op de strijd of het knokken i.p.v. op het werkelijke discussiepunt.

Hoever wil je gaan in verzet, strijd tegen negatieve energie en waar ligt ieder d'r positieve kracht.

Wat is je doel en welke consequenties wil je dat dat doel voor je eigen leven heeft.

het initiatief

Gaan we het initiatief weer naar onze kant halen i.p.v. mee te draaien in een strijd tussen autoriteit en de rest? In hoeverre denken wij al in hun gedachtenkronkels. Volgens mij is het te makkelijk een actie te (laten) organiseren in min of meer overleg met de plaatselijke overheid en vervolgens als aktievee de tijdschema's af te lopen. Daarnaast en tussen haken; nemen we onszelf serieus genoeg? Of is dit alles te scherp gesteld..

levensstijlen

Verzet tegen racisme/seksisme/kapitalisme en milieuvriendelijkheid is één strijd en zijn geen 4 afzonderlijke strijdtonelen. Bij de ene vrouw heeft alleen anti-militarisme/kernenergie de prioriteit, de ander ziet haar leven als vrouwen-anti-racisme-strijd. Verschillen, overeenkomsten, samenwerking en ideeën.

Dit zijn slechts wat van onze gedachtenstronken om iedereen een idee te geven waar we over zouden kunnen praten. Nogmaals hoemeer vrouwen des te liever, dus neem iedereen mee.

Uiteindelijke datum - 4 oktober -- Je wordt die zondag om 11 uur verwacht in 'het katshuis' Sweerts de Landastraat 73 Arnhem

De Groetjes

leiden

MEIDENGROEP

Wat voor meid ben jij. Anders of gewoon lief?

Wij willen wat doen: gezellig lachen, stappen, een film of foto's maken enz.

Wij willen praten over: seksualiteit, seksueel geweld, de mannenwereld, politie, macht, agressie, zelfstandigheid, wonen enz.....

Heb je er zin in of lijkt het je wat kom er dan bij en zegt het voort.

20 Oktober om 20.00 uur gaan we aan de gang.

Plaats: "'t Breehuys",
Breedstraat 19,
2311 CG Leiden.

Voor informatie kun je bellen met Mary of Ingrid, tel: 071-130983.

DE ZWARTE 22

Nu ook in Delft:
Een:

VROUWENKAFEE
Elke vrijdagavond open, van 9 tot 1 uur.
Behalve...!!!
vrijdag van de maand.

delft

Behalve...!!!
de eerste vrijdag van de maand.

Ezelsveldlaan 37. Delft.

klank

DELFT

de Eland Burgwal 45-47

- 19 Mandator (trash/speedmetal)
  - 20 EPOZ (free jazz sessie)
  - 23 Fresh Beats (dixie-hip hop-gogo)
- BELGIES WEEKEND
- 25 disko-patat SPECIAAL-
"de Holle Leeuw" (video)
  - 26 Tom Lanoye met 'in de piste
  - 27 EPOZ (de Antwerpse Petroleurs)
  - 30 Golden Oldies

ZOETERMEER

Boerderij Voorweg 146

- 19 Equal
- 23 Het Soiree met Sjaak Weg
- 25 Bad To The Bones (R&R)
- 26 Meet me at the midnighthour
(dansparty)
- 30 Het Soiree met 'de Brio's'

Filmhuis-Kromstraat 27

Filipijnse Cinema

- 17 20.00 City Jail Flower
(Mario O'Hara)
- 17 22.00 Batch '81 (Mike de Leon)
- 18 20.00 City Jail Flower
- 19 20.00 Batch '81
- 20 20.00 Miracle (Ishmael Bernal)
- 21 20.00 Of The Flash
(Marilou Diaz-Abaya)
- 22 20.00 As We Were (Eddie Romero)
- 23 20.00 Miracle
- 18 t/m 23 22.00 The Sacrifice
(Andrei Tarkowski)
- 24 t/m 30 20.00 La Donna Del
Traghetto (Amedeo Fago)
- 24 t/m 30 22.00 The Dark Crystal
(Jim Henson)

DEN HAAG

Paard Prinsegracht 12

- 19 Death Angel (USA)
Shockwave (NL)
- 23 Rear Window (Hitchcock)
- 24 Meat Puppets (USA)
- 25 Levenswater met "Femina"
- 26 Swans (USA)
- 27 D.R.I. (USA)
Holy Terror (USA)

26 GEEN FASCISTEN OP DE STRAAT
tegendemonstratie

WOENSRECHT

Elke dag lekker gaatjes knippen!!!

Kraakbios Zaal 4 Buitenom 214

- 21 Identificazione di una Donna
(Antonioni)
- 22 Twee videos over Indianen +
spreker
- 23 Die Freundin (von Trotta)
- 28 Züru (Yilnaz Güney)
- 29 Maschinensturm (sabotagefilm)
- 30 Gekkenbriefje (Olga Madsen)

ook de zwarte blijft op de kleintjes letten...

GEEN FASCISTEN OP DE STRAAT

OOK NIET IN DEN HAAG

De Centrumdemokraten hebben aangekondigd op zaterdag 26 september (een week na Haarlem) in Den Haag te gaan demonstreren. De gemeente heeft deze demonstratie verboden op grond van openbare orde-argumenten. Letterlijk schrijft de gemeente in haar brief aan de CD dat de wijze waarop de CD haar standpunten uitdraagt blijkbaar agressief gedrag uitlokt (!!!).

Zo suggereert de gemeente dat het geweld van anti-fascistische zijde komt, in plaats van te erkennen dat racisme op z'ich gewelddadig is en dat organisaties als de CD dat racistiese geweld organiseren. Dagelijks maakt dat geweld slachtoffers onder buitenlanders, zwarte nederlanders, vrouwen, homoseksuelen, linkse mensen etc.

Een aantal 'incidenten':

- 20 augustus '83 wordt Kerwin Duinmeyer door een CP-aanhanger vermoord
- begin dit jaar pleegt een groep neo-nazi's een aanslag op een turks koffiehuis in Schiedam
- bij andere koffiehuizen worden de ruiten ingegooid
- ook begin dit jaar stichten twee sympathisanten van het 'Jongerenfront Nederland' brand in een moskee in Deventer, en gooien stenen, met hakenkruizen beschilderd, door de ruiten van twee turkse winkels en een turks café
- eind september '86 schopt een groep skinheads op het station van Hilversum Michael Poyé in elkaar, vervolgens wordt hij doodgestoken. De moordenaar is NVU-sympathisant
- in Den Haag worden drie moskees in brand gestoken
- de duitse ambassade in Den Haag wordt door fascistien beklad
- aan de vooravond van de Kerwin Duinmeyer-herdenking wordt het Paard van Troje in Den Haag ondergeplakt met fascistiese affiches
- in Castricum wordt een turks meisje zwaar mishandeld door skinheads, die met messen hakenkruizen in haar huid kerven
- in de nacht van 13 augustus wordt een Turk neergestoken omdat hij gezegd had dat hij kommunist is

MASSALE DEMONSTRATIE **26** SEPT

Ondanks deze feiten verbiedt de gemeente de demonstratie niet omdat ze gehouden wordt door racisten, maar gebruikt ze een argument dat ze ook kan gebruiken om bijvoorbeeld stakingen, bedrijfsbezettingen of anti-fascistische demonstraties te verbieden. Dezelfde struisvogelpolitiek die de gemeente Haarlem voert, dus.

Inmiddels is bekend dat de CD tegen dit verbod in beroep gaat.

Wij eisen een verbod van deze demonstratie én van racistische en fascistische organisaties op grond van het feit dat ze racisties zijn. Zelfs volgens de wet is dat nu al mogelijk: die verbiedt simpelweg racistische praktijken.

Overigens hebben we niet de illusie dat alleen een verbod racisme en fascisme kan uitbannen. Daarvoor is een heel scala van anti-fascistische aktievormen en informatie nodig; een verbod moet daar deel van uitmaken.

Wij willen dus op 26 september een massale demonstratie houden voor een verbod van racistische en fascistische organisaties en hun praktijken. Bovendien willen we de Centrumdemokraten beletten te demonstreren, als ze ondanks het verbod toch komen.

We verzamelen om 9.00 uur ('s morgens!!) op de Plaats tegenover de hofvijver, naast de Gevangenpoort, om van daar af met ons allen naar de Groenmarkt te gaan. Daar is om 10 uur het verzamelpunt van de CD.

Als ze uiteindelijk niet komen trekken we in demonstratie langs het stadhuis, de vreemdelingenpolitie en het CD/CP-kantoor naar het Koningsplein, waar een korte afsluitende manifestatie plaatsvindt.

Voor de militante anti-fascisten onder ons: het is echt onmogelijk om tijdens deze demonstratie het CD/CP-kantoor aan te pakken. Het ligt in een smal straatje met onder, boven en naast het kantoor onschuldige bureaus. Bovendien zal het kantoor waarschijnlijk afgeschermd zijn door de politie en het is niet onze bedoeling om daar een enorme matpartij te beginnen, wat in dit geval ook geen enkele zin heeft.

Vraag zoveel mogelijk groepen en organisaties uit je eigen plaats om te komen demonstreren tegen de CD. Het is verstandig om in groepen te komen en te vertrekken.

GEEN FASCISTEN OP DE STRAAT

hagenezen tegen fascisme
postbus 10233
den haag

Aktie voeren kost veel geld. Stort daarom onbeheerst op gironummer 2776087 tnv KJH, Den Haag o/v AF.